

Vlaams
Parlement

ingediend op **344** (2014-2015) – Nr. 1
30 april 2015 (2014-2015)

Ontwerp van decreet

houdende de wijziging van diverse bepalingen
van het Jachtdecreet van 24 juli 1991

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet d.d. 17 oktober 2014	23
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij	29
Voorontwerp van decreet d.d. 6 februari 2015	45
Advies van de Raad van State	51
Ontwerp van decreet.....	59
Bijlage bij de memorie van toelichting: Reguleringsimpactanalyse	65

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. Repliek op de uitgebrachte adviezen**a) Gezamenlijk advies 2014/38 van de Minaraad en de SALV van 9 december 2014**

De Minaraad en de SALV hebben een gezamenlijk advies uitgebracht over het ontwerp van decreet houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991.

De voornaamste punten uit het advies worden als volgt beoordeeld:

– Randnummer 4: De Minaraad en de SALV zien in de voorgestelde wijziging zowel voor- als nadelen en wijzen er op dat het, na doorvoering van de wijziging, onduidelijk zou kunnen zijn (1) op wiens initiatief een wijziging van de openingstijden zou gebeuren, (2) wanneer een wijziging van de openingstijden zou gebeuren en (3) in functie van welke doelstellingen een wijziging van de openingstijden zou gebeuren.

Het is aan de Vlaamse Regering om te bepalen wanneer moet worden overgegaan tot een eventuele wijziging van de openingstijden. Zij zal dit doen wanneer daartoe uit het werkveld de nodige signalen worden ontvangen. Alvorens de wijzigingen te bepalen, dient zij het advies van de Minaraad in te winnen. Dit is tevens de wijze waarop in het verleden tussen twee opeenvolgende openingsbesluiten, wijzigingen van de openingstijden werden aangebracht. De openingstijden van de jacht moeten steeds kaderen in het verstandig beheer en gebruik van de wildsoorten en hun leefgebieden. Daarom werd ook in het verleden telkens advies gevraagd aan het Instituut voor Natuur en Bosonderzoek (INBO) in functie van de populatiedoelstellingen voor de respectievelijke soorten. Er mag worden van uitgegaan dat de Vlaamse Regering voor aanpassingen aan de openingstijden ook in de toekomst het advies van INBO zal inwinnen.

– Randnummer 5: De Minaraad en de SALV bevelen aan om een cyclische onderzoekopdracht in functie van de beheerdoelstellingen voor elke jachtwildsoort op te starten en in functie daarvan periodieke wijzigingen van de openingstijden te laten plaatsvinden. Ze raden aan om de cyclische onderzoekopdracht met bijhorende timing wettelijk te verankeren in artikel 4 van het Jachtdecreet.

In de voorbereiding op de wijzigingen van het openingsbesluit kunnen, zoals in het verleden steeds het geval was, de noodzakelijke onderzoeksvragen aan het INBO gesteld worden. Een wettelijke verankering van een cyclische onderzoekopdracht zou net opnieuw aanleiding geven tot een cyclische procedure met bijhorende werklast en polarisering. Dat is precies wat voorliggende wijziging beoogt te vermijden. Om die redenen werd de wettelijke verankering van de cyclische onderzoekopdracht in functie van de beheerdoelstellingen voor elke jachtwildsoort en de bijhorende timing niet weerhouden.

In het huidige Jachtvoorwaarden- en Jachtadministratiebesluit is opgenomen dat het Agentschap voor Natuur en Bos de wildrapporten en meldingsformulieren bezorgt aan het INBO voor verwerking en rapportering. Daarnaast is in het Jachtvoorwaardenbesluit ook opgenomen dat de onderkaken van geschoten grofwildsoorten door de jagers tot twee maanden na het einde van het kwartaal ter beschikking van het ANB en het INBO dienen gehouden te worden voor controle en onderzoek. De actueel door het INBO aangeleverde jaarlijkse overzichten van de afschotcijfers en populatiekenmerken zowel als periodieke overzichtsrapporten

met trendanalyses vormen een belangrijke informatiebron voor het evalueren en bijsturen van het beleid en beheer en zullen ook in de toekomst gecontinueerd worden.

Zoals door de raden aangegeven, kan een gedegen evaluatie enkel in het kader van duidelijk vastgestelde beheerdoelstellingen voor jachtwildsoorten. Deze beheerdoelstellingen kunnen zowel betrekking hebben op de na te streven populatietrends, verspreidingsareaal, de ecologische rol en impact van soorten, als op maatschappelijke aspecten zoals schade en overlast of ecosysteemdiensten die door de soort aangeleverd worden. Aan het INBO zal daarom gevraagd worden om voor enkele maatschappelijk relevante jachtwildsoorten, in samenspraak met de betrokken partijen, op een onderbouwde manier voorstellen van dergelijke beheerdoelstellingen uit te werken binnen hun kerntakenpakket.

– Randnummer 6: Inzake het vervangen van de term “eendesoorten” door “waterwildsoorten” zijn de standpunten verdeeld. Hubertusvereniging Vlaanderen en Landelijk Vlaanderen zijn akkoord met het voorstel. Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu suggereren de term “eendesoorten” te vervangen door “eenden- en ganzensoorten” omdat zij de potentiële reikwijdte te ruim vinden.

Het vervangen van de term “eendesoorten” door “eenden- en ganzensoorten” biedt voldoende rechtsgrond voor de soorten die actueel problemen veroorzaken. De vervanging betekent verder dat indien in de toekomst een gelijkaardige regeling noodzakelijk blijkt voor andere waterwildsoorten, er opnieuw een decreetswijziging nodig is en dat het Jachtvoorwaardenbesluit in overeenstemming moet gebracht worden met deze terminologie.

Zowel het Jachtopeningsbesluit als het Jachtvoorwaardenbesluit hebben elk de mogelijkheid om de uitwerking van een algemene bepaling “waterwildsoorten”, zowel naar openingstijden toe als naar voorwaarden, soortspecifiek in te vullen. In de praktijk bepalen zij momenteel samen al op een zeer evenwichtige wijze de respectievelijke bejagingsmogelijkheden voor elke waterwildsoort. Voor de door Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu hier aangeduide risicosoort, de Kievit, bepaalt het Jachtvoorwaardenbesluit bijvoorbeeld dat de bijzondere jacht strikt beperkt is tot de luchthavens.

Een ruim decretaal kader zorgt ervoor dat alle potentieel noodzakelijke aanpassingen in de toekomst uitgewerkt kunnen worden via een besluit van de Vlaamse Regering, op advies van het INBO en na advies Minaraad. Artikel 3 blijft dus best behouden zoals geformuleerd in het voorontwerp van decreet.

Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu vragen ook om rekening te houden met het veiligheidsaspect en vragen om de tijd tussen melding en actie te verlengen tot zeven werkdagen, zoals ook al aangegeven in het Minaraadadvies 2013/53.

Dit betreft een vraag tot aanpassing van het Jachtvoorwaardenbesluit dat op 25 april 2014 definitief door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd. Deze suggestie wordt mee in overweging genomen in de eerstvolgende wijziging van het bovengenoemd besluit.

– Randnummer 7: De Minaraad en de SALV vragen om na te kijken of het nodig is deze verduidelijking van de rechtsgrond te creëren voor het opvragen van een schriftelijk bewijs van jachtrecht bij uitbreiding en aanpassing van een jachtterrein.

Bij de opmaak van het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014 is in artikel 30, vierde lid, een bepaling opgenomen die voorziet dat in bepaalde gevallen een schriftelijk bewijs van het jachtrecht moet worden voorgelegd bij het indienen van het jachtplan (bij uitbreiding en aanpassing van het jachtterrein). De rechtsgrond

hiervoor in het Jachtdecreet moet versterkt worden om twee redenen. Ten eerste heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving bij punt 13 van het advies 55.492/1 van 31 maart 2014 over het Jachtadministratiebesluit duidelijk te kennen gegeven dat de aangeleverde rechtsgrond hiervoor onvoldoende is. Ten tweede werd bij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend tegen de bewuste bepaling omdat verzoekende partij vindt dat de rechtsgrond hiervoor onvoldoende is, daarbij verwijzend naar het hogervermelde standpunt in het advies van de Raad van State. Er is bijgevolg nood aan een meer duidelijke rechtsgrond voor artikel 30, vierde lid.

– Randnummer 8: Inzake het kunnen voorleggen van een schriftelijk bewijs van jachtrecht buiten het aspect van betwisting zijn de standpunten verdeeld. Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu gaan akkoord met de voorgestelde wijziging. Hubertusvereniging Vlaanderen, Landelijk Vlaanderen, Boerenbond, Algemeen Boerensyndicaat, Vlaams Agrarisch Centrum en Groene Kring vragen het huidige decreet op dit punt niet te wijzigen. Zij stellen daarbij dat het schriftelijk bewijs van jachtrecht betreffende het aspect van betwisting alle mogelijke probleemsituaties kan dekken. Ze stellen ook dat de draagwijdte van de term “in bepaalde omstandigheden” te vaag is.

Er is in dit voorontwerp van decreet net voor geopteerd om het schriftelijk bewijs in welbepaalde omstandigheden te kunnen vragen wanneer bij afwezigheid daarvan de rechtszekerheid in het gedrang zou kunnen komen. In artikel 30, laatste lid, van het Jachtvoorwaardenbesluit van 25 april 2014 is er bewust voor geopteerd om naast de betwisting tussen twee of meer jachtrechthouders, dit ook te kunnen doen wanneer een jachtrechthouder zijn jachtplan wijzigt om nieuwe percelen toe te voegen aan zijn jachtterrein en wanneer iemand een goedgekeurd jachtplan wenst te wijzigen omdat zijn jachtrecht daarin door een derde onterecht wordt geclaimd.

Bij wijziging van een jachtplan omwille van toevoeging van percelen aan een jachtterrein zijn er drie scenario's mogelijk:

- a) het perceel werd nooit eerder bejaagd en was nooit ingekleurd in een jachtplan;
- b) het perceel werd ooit verkeerd ingekleurd op een jachtplan en werd door de feitelijke jachtrechthouder uitgekleurd uit het jachtplan;
- c) het perceel werd ingekleurd op een jachtplan door de vorige jachtrechthouder en werd door de nieuwe jachtrechthouder ingekleurd in het jachtplan.

Voor de drie scenario's vereisen de specifieke omstandigheden een schriftelijk bewijs van jachtrecht.

- a) In deze situatie wordt het perceel voor de eerste keer ingekleurd. Om te vermijden dat deze inkleuring eenzijdig en buiten de wil van de eigenaar geschiedt, is een schriftelijk bewijs van jachtrecht nodig.
- b) In deze situatie heeft de feitelijke jachtrechthouder aangegeven dat het perceel eerder onterecht werd geclaimd. Hij heeft daarvoor de nodige administratieve handelingen verricht om zijn recht te laten gelden. Wanneer geen schriftelijk bewijs zou vereist zijn in deze situatie zou het perceel opnieuw eenzijdig en buiten de wil van de feitelijke jachtrechthouder geclaimd kunnen worden en zou de feitelijke jachtrechthouder daarvoor telkens opnieuw de nodige administratieve handelingen moeten verrichten om zijn recht te laten gelden. Dit is een ernstige schending van de rechtszekerheid van de rechthebbende.
- c) In deze situatie wordt het perceel ingekleurd dat eerder door een andere jachtrechthouder werd ingekleurd. Om te vermijden dat deze inkleuring ten onrechte geschiedt, is een schriftelijk bewijs van jachtrecht nodig.

Omdat een rechthebbende in deze situaties zijn rechten moet kunnen doen gelden, zijn daartoe in het Jachtadministratiebesluit de nodige procedures uitgewerkt. Wanneer in deze procedures geen schriftelijk bewijs van jachtrecht zou kunnen

geëist worden omdat de rechtsgrond onvoldoende zou blijken, bestaat de mogelijkheid dat iemand (zonder de feitelijke rechthebbende te zijn) willekeurig de daartoe voorziene procedures opstart. Daardoor zou de feitelijke rechthebbende gedwongen worden om volgens de procedure bij betwisting telkenmale schriftelijk bewijs van jachtrecht voor te leggen. Dit laatste zou ook het geval zijn wanneer daartoe niet de nodige procedures zouden voorzien geweest zijn in het Jachtadministratiebesluit. Dit schaadt de rechten van de feitelijke rechthebbende en bezorgt hem een ongewenste administratieve belasting.

De wijziging van de rechtsgrond moet dus nog duidelijker de mogelijkheid geven om te eisen dat wie een jachtplan wenst te wijzigen bij aanvang van de procedure, in eerste instantie zelf het jachtrecht moet aantonen.

Hubertusvereniging Vlaanderen, Landelijk Vlaanderen, Boerenbond, Algemeen Boerensyndicaat, Vlaams Agrarisch Centrum en Groene Kring vragen enerzijds om artikelen 30 tot 32 van het Jachtadministratiebesluit te beperken tot de gevallen van betwisting en anderzijds om de termen "schriftelijk bewijs" van jachtrecht en "schriftelijke overeenkomst" van jachtrecht op elkaar af te stemmen.

Dit betreft een vraag tot aanpassing van het Jachtadministratiebesluit dat recent op 25 april 2014 definitief door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd. Deze suggestie wordt mee in overweging genomen in de eerstvolgende wijziging van het bovengenoemde besluit.

– Randnummer 9: De Minaraad en de SALV bevelen aan om de jachtplannen die ter inzage liggen bij de arrondissementscommissarissen, omwille van de transparantie beschikbaar te stellen via een website.

De mogelijkheden voor een dergelijke digitale beschikbaarheid van het jachtplan zijn aanwezig op basis van artikel 7 van het Jachtdecreet. Dit wordt verder uitgewerkt in artikel 33 van het Jachtadministratiebesluit. Het is zeer ongebruikelijk een dergelijke uitvoeringsmodaliteit te verankeren op decretaal niveau. Dit betreft bijgevolg een vraag tot aanpassing van het Jachtadministratiebesluit dat op 25 april 2014 definitief door de Vlaamse Regering is goedgekeurd. Deze suggestie wordt mee in overweging genomen bij de eerstvolgende wijziging van bovengenoemd besluit.

De Minaraad en de SALV stellen voor om in het decreet een paragraaf toe te voegen die de eigenaars van een grond machtigt om de naam van de desbetreffende jager op te vragen, indien deze niet gekend is.

Dit is een merkwaardig voorstel omdat de grondeigenaar per definitie de eerste jachtrechthouder is. Wanneer hij conform artikel 7 van het Jachtdecreet met uitdrukkelijke toestemming zijn jachtrecht heeft overgedragen aan een derde, mag ervan uitgegaan worden dat hij die derde kent. Indien de eigenaar effectief het jachtrecht heeft doorgegeven via een zakelijk recht impliceert dit bovendien dat de eigenaar uitdrukkelijk toestaat dat de houder van dat zakelijk recht vrij kan beschikken over het jachtrecht, inclusief het doorgeven ervan.

De raden geven bovendien niet aan op welke wijze de raadpleegbaarheid van de persoonsgegevens van de jachtrechthouder (beschermd door de privacywetgeving) de transparantie, duidelijkheid en draagvlak van de jachtplannen verhoogt ten opzichte van de actuele situatie van raadpleegbaarheid waarbij aangeduid wordt of een perceel is opgenomen in een jachtplan.

Om deze redenen wordt geen bijkomende clause ingevoegd in artikel 7 van het Jachtdecreet.

– Randnummer 10: De Minaraad en de SALV vragen naar de toegevoegde waarde van de woorden “op welke wijze ook” in artikel 7/1 en vragen om ze te schrappen indien ze niet relevant zijn.

“Op welke wijze ook” slaat op het feit dat voor elke jachtwijze (met het geweer, met de roofvogel, met vallen enzovoort) een jachtplan noodzakelijk is om de jacht te mogen uitoefenen. Dit staat in contrast met de bepalingen bijvoorbeeld in artikel 8 en artikel 13, waarin respectievelijk de minimumoppervlakte van 40 ha en het jachtverlof alleen noodzakelijk geacht worden voor de jacht met het geweer. Gezien de relevantie worden de bedoelde woorden weerhouden.

– Randnummer 11 en 12: De Minaraad en de SALV stellen dat de voorgestelde nieuwe terminologie voor artikel 19 beter overeenstemt met de gebruikte terminologie in de uitvoeringsbesluiten, maar dat de term “methode” en de term “jachtwijze” mogelijks overlappen en daardoor tot verwarring kunnen leiden. Ze stellen voor een definitie van beide termen te introduceren in het decreet.

Gelet op het schrappen van de term “methode” in het gewijzigd artikel 19 (zie reactie op randnummer 13) is een verduidelijking via opname van een definitie voor “methode” en “wijze” niet meer nodig.

De Minaraad en de SALV stellen dat de voorgestelde decreettekst, zoals hij nu geredigeerd is, onlogische combinaties kan opleveren, zoals onder andere “het vervoeren van een methode” en stellen voor om dit ontwerpartikel op zijn tekstkwaliteit na te kijken, aan te passen en te verduidelijken.

Omwille van de potentieel onlogische combinaties is de term “methode” uit het derde lid geschrapt. Omwille van het feit dat de term “middelen” alle elementen kan omvatten die onder de term “installaties” vallen, werd de term “installaties” op alle plaatsen geschrapt.

– Randnummer 13: De Minaraad en de SALV stellen dat met het nieuwe artikel 19, tweede lid, geïntroduceerde verbod om gebruik te maken van methoden die niet door de Vlaamse Regering zijn toegestaan, een al te verre gaande delegatie ontstaat waarbij ten onrechte wordt ingegrepen op de grondwettelijke rechten van het eigendom, met name het jachtrecht.

Het voorstel van wijziging van artikel 19 wil een verduidelijkende integratie zijn van wat bepaald is in artikel 19, 20 en 21 van het huidige Jachtdecreet. De huidige term “procedés ter uitvoering van de jacht” in artikel 21 van het Jachtdecreet heeft een zelfde draagwijdte als de voorgestelde term “methode”. Het voorstel van wijziging van artikel 19 beoogt, net als zijn voorganger artikel 21, louter en alleen de Vlaamse Regering de bevoegdheid te geven de middelen en methoden te regelen waarmee de jacht kan worden uitgeoefend en biedt uiteraard niet de mogelijkheid om de jacht te verbieden. De beslissing om de jacht te openen of te sluiten en om desgevallend te bepalen voor welke jachtwijze de jacht geopend kan zijn, is gebaseerd op artikel 4 van het Jachtdecreet. Omdat de bepaling van de wijze (of methode) een rechtsgrond heeft in dit artikel is de term “methode” uit het voorstel van artikel 19 geschrapt worden.

De raden vragen artikel 19, eerste lid, aan te vullen met de voorwaarde dat deze regeling moet gebeuren in functie van het verstandig gebruik van wildsoorten en hun leefgebieden.

Het artikel is dienovereenkomstig aangepast.

– Randnummer 14: De Minaraad en de SALV vragen om nog twee bijkomende aanpassingen aan het Jachtdecreet op te nemen die niet vermeld werden in het wij-

zigingsdecreet. Omwille van de juridische onduidelijkheid in verband met de term "autoweg", zoals gebruikt in artikel 8, §1, 1°, van het decreet stellen de Raden voor om deze te vervangen door "autosnelweg".

De term autosnelweg is actueel ook aanvaard in de officiële spelling volgens de Woordenlijst Nederlandse Taal. Omwille van de oorspronkelijke bedoeling, de actuele correctheid van het woord en de duidelijkheid wordt de aanpassing doorgevoerd.

Omwille van de juridische onduidelijkheid in verband met de term "terrein", zoals gebruikt in artikel 8, §1, eerste lid, van het decreet, stellen de raden voor om deze te vervangen door "jachtterrein".

Bij nazicht van de memorie van toelichting bij het Jachtdecreet zijn geen specifieke keuzes gemaakt over het woord "terrein" en zijn ook geen bijkomende stellingnames aangaande deze woordkeuze terug te vinden. Alles wijst erop dat op een jachtterrein gedoeld wordt. De term jachtterrein is ook aanvaard in de officiële spelling volgens de Woordenlijst Nederlandse Taal. Omwille van de duidelijkheid wordt de aanpassing doorgevoerd.

b) Advies 57.100/1 van de Raad van State van 11 maart 2015

De punten in dit advies werden als volgt behandeld:

- Randnummer 2: De Raad vroeg in de aanloop naar het advies om verduidelijking over de aanpassing van artikel 7, vierde lid, van het Jachtdecreet door middel van artikel 4 van het ontwerp van decreet, meer bepaald naar de verhouding tussen de bewoordingen "schriftelijk bewijs" die worden voorgesteld om te worden ingevoegd in het vierde lid en de bewoordingen "schriftelijk akkoord" die al voorkomen in het eerste lid van hetzelfde artikel. Daarop werd geantwoord dat beide bewoordingen een gelijkaardige filosofie hadden. De Raad geeft in zijn advies aan in te stemmen met die verduidelijking en suggereert om de terminologie in artikel 7, eerste lid, in overeenstemming te brengen met die van de ontworpen bepaling. Het ontwerp van decreet werd dienovereenkomstig aangepast.
- Randnummer 3: De Raad geeft de aanbeveling om in de memorie van toelichting te verduidelijken dat de bevoegdheid die het ontworpen, nieuw in te voegen artikel 7/1 van het Jachtdecreet aan de Vlaamse Regering beoogt toe te kennen, geen betrekking heeft op voorwaarden betreffende de "uitoefening van de jacht op het terrein zelf ('in het veld')". Hieraan is tegemoetgekomen door de toelichting bij artikel 5 van het ontwerp van decreet, waarmee het nieuwe artikel 7/1 wordt ingevoegd in het Jachtdecreet, in die zin te vervolledigen.
- Randnummer 4 en 5: De Raad geeft enkele technische verbeterpunten aan in het artikel 6 van het ontwerp van decreet. Het ontwerp van decreet werd dienovereenkomstig aangepast.
- Randnummer 6: De Raad geeft de aanbeveling om in de memorie van toelichting bij het ontworpen, nieuw in te voegen artikel 25/1 van het Jachtdecreet het begrip "een bepaalde vorm van schade" te verduidelijken. Hieraan is tegemoetgekomen door de toelichting bij artikel 12 van het ontwerp van decreet, waarmee het nieuwe artikel 25/1 wordt ingevoegd in het Jachtdecreet, in die zin te vervolledigen.
- Randnummer 7: De Raad beveelt aan om in het Jachtdecreet een uitdrukkelijke rechtsgrond te voorzien voor de figuur 'bijzondere jacht'. Aanvankelijk was voorzien om de rechtsgrond voor deze figuur, die al lang voorkomt in de uitvoe-

ringsbesluiten die de jacht nader regelen in uitvoering van het decreet, te verbeteren door artikel 33 van het Jachtdecreet uit te breiden op een wijze die de uitoefening van bijzondere jacht mogelijk maakt. In artikel 33 wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om van de bepalingen van het decreet af te wijken om bepaalde redenen en onder bepaalde voorwaarden. Om bijzondere jacht een betere rechtsgrond te bieden, was voorzien om de oplistings van mogelijke redenen om af te wijken uit te breiden met de mogelijkheid "ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren of aan andere goederen in eigendom of gebruik". De Raad van State geeft echter aan dat dergelijke werkwijze op gespannen voet staat met de verhouding die traditioneel bestaat tussen de decreetgevende en de uitvoerende macht, en bovendien het risico inhoudt dat een regeling inzake bijzondere jacht tot stand wordt gebracht "die restrictief moet worden geïnterpreteerd aangezien zij is geconcipeerd als een afwijking, terwijl zulks niet noodzakelijk strookt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp". De Raad beveelt aan om de voorziene wijzigingen van het Jachtdecreet te baat te nemen om een aantal expliciete en duidelijke basisregels met betrekking tot de bijzondere jacht op te nemen. De aanbeveling van de Raad wordt gevolgd door wijzigingen aan artikel 4 en 6 van het Jachtdecreet. In artikel 4 wordt voorzien in een uitdrukkelijke rechtsgrond die de Vlaamse Regering toelaat om bijzondere jacht mogelijk te maken ten aanzien van bepaalde wildsoorten in de gevallen waarbij dat noodzakelijk is ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren, ter voorkoming van belangrijke schade aan andere goederen in eigendom of gebruik, ter bescherming van de wilde fauna of flora, ter instandhouding van de natuurlijke habitats, of voor de veiligheid van het luchtverkeer. Artikel 6 wordt aangepast om tevens de rechtsgrond te voorzien in hoofde van de Vlaamse Regering om bijzondere bepalingen vast te stellen inzake het tijdstip van de dag waarop bijzondere jacht kan worden uitgeoefend. Meer duiding wordt voorzien in de artikelsgewijze bespreking hierna.

2. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Dat artikel behoeft geen verdere uitleg.

Artikel 2

In artikel 4 van het Jachtdecreet wordt bepaald dat de Vlaamse Regering minstens vijfjaarlijks voor elke categorie, soort, type of geslacht van wild en voor elke jachtwijze de data van de opening en van de sluiting van de jacht bepaalt. De verplichting voor de Vlaamse Regering om dit elke vijf jaar te doen wordt opgeheven. Op die manier kan komaf gemaakt worden met het gegeven dat men gedwongen wordt om een nieuw besluit te nemen, ook al is daar na vijf jaar nog geen nood toe. De Vlaamse Regering kan ook na de wijziging nog steeds, telkens als zij dat opportuun acht, het openingsbesluit wijzigen. Doordat ze niet meer telkens een volledig nieuw besluit zou moeten vaststellen zou ze zich daarbij telkens kunnen beperken tot het aanpassen wat moet aangepast worden, zonder telkens weer alles opnieuw in vraag te moeten stellen.

In zijn advies op het ontwerp van decreet deed de Raad de aanbeveling dat de figuur bijzondere jacht op een expliciete en duidelijke wijze in het decreet moet worden opgenomen. Deze aanbeveling is ter harte genomen door in artikel 4 van het Jachtdecreet een uitdrukkelijke vermelding en dito rechtsgrond te voorzien voor bijzondere jacht. Hiertoe wordt het artikel uitgebreid met vier nieuwe leden (een tweede tot en met vijfde lid).

In het tweede lid wordt de figuur bijzondere jacht verankerd, in de zin dat de Vlaamse Regering de mogelijkheid krijgt om ten aanzien van door haar te bepalen wildsoorten het mogelijk te maken dat bijzondere jacht op die soorten kan worden uitgeoefend. Met name wordt die mogelijkheid geboden voor een aantal specifiek vermelde redenen, zijnde als het noodzakelijk is ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren, ter voorkoming van belangrijke schade aan andere goederen in eigendom of gebruik, ter bescherming van de wilde fauna of flora, ter instandhouding van de natuurlijke habitats of in het belang van de veiligheid van het luchtverkeer. De terminologie voor dit lid werd overgenomen uit artikel 9 van de EU-Vogelrichtlijn 2009/147/EG. Dit werd gedaan omdat voor deze redenen tot afwijking voor bepaalde jachtwildsoorten actuele schade bekend is of omdat voor elke van deze redenen tot afwijking de schaderisico's door bepaalde jachtwildsoorten reëel zijn, wanneer bijvoorbeeld de populatie op significante wijze zou groeien, wanneer zij nieuwe gebieden zouden koloniseren of wanneer het gedrag van de populatie zou wijzigen (bijvoorbeeld woel- en vraatschade aan maisteelt door wilde zwijnen, predatie van vossen op lammeren, veegschade door edelherten aan bosaanplant, eutrofiering van visvijvers en wateren door Canadese ganzen, inboedelschade door steenmarter, woelschade en vraatschade door everzwijnen in kwetsbare habitats, aanwezigheid van kievitenvogels op de start- en landingsbanen van de luchthavens). Op dat moment moet het Jachtdecreet een duidelijk en voldoende kader scheppen om in te grijpen op een verantwoorde soort. Daarnaast komt de overname van de terminologie uit de EU-Vogelrichtlijn 2009/147/EG de consistentie tussen de verschillende regelgevende niveaus ten goede, waardoor de transparantie en rechtszekerheid groter wordt.

De figuur van bijzondere jacht neemt een bijzondere plaats in de Vlaamse jachtregelgeving in. De figuur van de 'gewone jacht' is immers bedoeld voor het reguliere beheer van het jachtwild en het duurzaam gebruik van de wildsoorten. De figuur van 'bestrijding' is louter bedoeld om in die gevallen waarin schade dreigt plaats te vinden door jachtwildsoorten op zeer lokale schaal de verantwoordelijke soorten in aantal te reduceren, teneinde een verdere uitbreiding van de reeds geleden schade te voorkomen in tijd en ruimte. In dat opzicht stemt de figuur 'gewone jacht' overeen met wat in de Benelux-regelgeving inzake jacht en vogelbescherming (de Benelux-overeenkomst van 10 juni 1970 op het gebied van de jacht en de vogelbescherming, en de uitvoeringsnormen die daaruit voortkomen) als 'jacht' wordt beschouwd en stemt de figuur 'bestrijding' overeen met wat in de Benelux-regelgeving wordt beschouwd als bestrijding om schade te beperken. Het is zo dat bepaalde jachtwildsoorten gedrag kunnen ontwikkelen dat ertoe kan leiden dat hun aanwezigheid in een bepaalde regio, in een bepaalde periode of in een bepaalde populatieomvang aanleiding geeft tot een grote waarschijnlijkheid van een bepaald type schade. Reageren of anticiperen op dergelijke vormen van schade is niet altijd op adequate wijze mogelijk in het kader van de figuren 'gewone jacht' of 'bestrijding' uit de Vlaamse jachtregelgeving. Daarom is er de nood om op een gereguleerde wijze proactief te kunnen ingrijpen op dergelijke situaties. De figuur 'bijzondere jacht' geeft een duidelijke invulling aan deze nood. Ze maakt mogelijk om buiten de openingstijden voor de gewone jacht en desgevallend met andere middelen dan die voor de gewone jacht op een gestructureerde wijze jachtdaden te kunnen stellen ten aanzien van bepaalde wildsoorten die in bepaalde gebieden bepaalde vormen van schade kunnen veroorzaken. Ze maakt het tevens mogelijk om in vergelijking met 'bestrijding' in een ruimer gebied dan een specifiek perceel op een gestructureerde wijze jachtdaden te kunnen stellen ten aanzien van bepaalde wildsoorten die in bepaalde gebieden bepaalde vormen van schade kunnen veroorzaken. Deze figuur komt overeen met wat in de Benelux-regelgeving wordt beschouwd als bestrijding om schade te voorkomen. Het is een intermediaire vorm tussen de gewone jacht en de bestrijding met enkele specifieke eigen mogelijkheden om het doel te kunnen verwezenlijken.

In het derde lid wordt een voorbehoud voorzien ten aanzien van de vogelsoorten onder de jachtwildsoorten die opgesomd staan in artikel 3 van het Jachtdecreet. Dat is noodzakelijk omwille van de bewoordingen in artikel 9 van de EU-Vogelrichtlijn 2009/147/EG. In dat artikel worden de redenen vermeld waarvoor afwijkingen kunnen worden toegestaan van artikel 5 tot en met 8 van de Vogelrichtlijn). De mogelijkheid om bijzondere jacht te kunnen voorzien kan impliceren dat moet worden afgeweken van de inhoud van artikel 5 tot en met 8 van de richtlijn, met name met betrekking tot artikel 8.4 van de richtlijn, dat tijdsbeperkingen oplegt voor de jacht op vogelsoorten. Als in het Jachtdecreet wordt voorzien in een dergelijke afwijking of een mogelijkheid daartoe in hoofde van de Vlaamse Regering, zoals het geval is met de figuur van bijzondere jacht, dan moet uiteraard wel de inhoud van artikel 9 van de Vogelrichtlijn gerespecteerd worden. Dat impliceert dat afwijking alleen mogelijk is voor de redenen vermeld in dat artikel. Een gelijkaardige redenering gaat op voor de aanpassing van artikel 33 van het Jachtdecreet via ditzelfde voorliggende ontwerp van decreet, met name bij de vervanging van het tweede lid van dat artikel 33.

Het nieuwe vierde lid legt twee belangrijke randvoorwaarden op als wordt voorzien in bijzondere jacht. Met name dat er geen andere bevredigende oplossing mag bestaan en dat er geen afbreuk mag zijn aan het streefdoel om de populaties van de soort in kwestie in een gunstige staat van instandhouding te laten voortbestaan. Die twee voorwaarden komen voort uit een gezamenlijke lezing van de Vogelrichtlijn (artikel 9) en de Habitatrichtlijn (artikel 16). Voor afwijkingen in uitvoering van artikel 33 van het Jachtdecreet bestaan deze voorwaarden al, in overeenstemming met de vermelde bepalingen van de beide richtlijnen. Hetzelfde geldt voor afwijkingen ten aanzien van beschermde soorten in het licht van het Soortenbesluit van 15 mei 2009, meer bepaald in artikel 20, §4, van het Soortenbesluit. Door consistentie te brengen in al die bepalingen wordt bijgedragen tot de integratie en de eenvormigheid van de regelgeving, en wordt overeenstemming met de relevante Europese richtlijnen verzekerd. Beide voorwaarden moeten garanderen dat het toestaan van bijzondere jacht ten aanzien van een bepaalde wildsoort door de Vlaamse Regering gebeurt op een beredeneerde en gemotiveerde wijze, waarbij meer bepaald alternatieven worden onderzocht en waarbij de gunstige staat van instandhouding van de betrokken wildsoort in Vlaanderen als ijkpunt wordt gebruikt.

Het vijfde lid ten slotte geeft de Vlaamse Regering de mogelijkheid om nadere regels op te leggen voor de concrete uitoefening van bijzondere jacht. Het gaat daarbij om voorwaarden die in voorkomend geval moeten worden nageleefd door personen die bijzondere jacht wensen uit te oefenen.

Artikel 3

Om de figuur van bijzondere jacht helemaal ingang te kunnen doen vinden in het Jachtdecreet en de uitvoering ervan door de Vlaamse Regering, zonder een beperking in te voeren van de mogelijkheden die reeds voorzien zijn in de bestaande uitvoeringsbepalingen zoals weergegeven in het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014, is het ook nodig om artikel 6 van het Jachtdecreet aan te passen. Met name moet de Vlaamse Regering de mogelijkheid krijgen om in het kader van bijzondere jacht af te wijken van het in het eerste lid van artikel 6 van het Jachtdecreet vastgelegde uitgangspunt dat jacht verboden is tussen de officiële zonsondergang en de officiële zonsopgang. In het bestaande artikel 6 wordt in het tweede en het derde lid al voorzien dat de Vlaamse Regering in specifieke gevallen kan afwijken van dat uitgangspunt. Hieraan wordt door een aanpassing van het tweede lid toegevoegd dat de Regering voor het uitoefenen van bijzondere jacht in het kader van een door of namens haar goedgekeurd afschotplan kan afwijken van het uitgangspunt dat jacht verboden is tussen de officiële zonsondergang en de officiële zonsopgang. Zo blijven de mogelijkheden voor bijzondere jacht die er waren

op basis van de huidige uitvoeringswetgeving, onveranderd. Door te voorzien in de koppeling aan een door of namens de Vlaamse Regering goedgekeurd afschotplan wordt de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om bijzondere jacht buiten de daguren mogelijk te maken in een gecontroleerd kader geplaatst, namelijk in een goed te keuren afschotplan. Een afschotplan is een instrument dat wordt voorzien in uitvoering van artikel 5 van het Jachtdecreet, en dat verder uitvoering krijgt in het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014. Het is verplicht op te maken voor het jagen op grof wild. De Vlaamse Regering heeft deze mogelijkheid momenteel in de praktijk benut voor de bijzondere jacht op wilde zwijnen, waarbij zich een duidelijke problematiek van schade kan voordoen en die men wil voorkomen of beperken.

De meeste jachtwildsoorten hebben een matig tot zeer uitgesproken dag-nachtritme. Als zij schade aanrichten zal dat in functie van dat ritme in een bepaalde periode van de dag gebeuren of zal het bejagen van de respectievelijke soorten efficiënter gaan op een bepaald moment van de dag. Wanneer dieren meer nachtactief zijn (dit kan zo zijn vanuit hun natuurlijk gedrag, of kan ontstaan vanuit een "aan-geleerd" gedrag in reactie op hun omgeving) of wanneer ze 's nachts makkelijker te bejagen zijn, kan de actie om de populatie bij te sturen efficiënter zijn 's nachts dan overdag. In gewone jacht of in bestrijding is een dergelijke nachtelijke actie niet toegelaten. Bovendien is het ook wenselijk dat een dergelijke nachtelijke actie voorafgaandelijk gemeld wordt. De figuur "bijzondere jacht" kan op een duidelijke wijze invulling geven aan deze nood. Ze maakt het mogelijk om buiten de daguren op een gestructureerde wijze jachtdaden te kunnen stellen ten aanzien van bepaalde wildsoorten die in bepaalde gebieden bepaalde vormen van schade kunnen veroorzaken. Daarom wordt in het tweede lid een zin toegevoegd die bepaalt dat de Vlaamse Regering de mogelijkheid om te jagen buiten de daguren kan toelaten in functie van de bijzondere jacht. Wilde zwijnen zijn meer nachtactief. Omdat zij overdag rusten en een tamelijk verborgen levensstijl hebben, is het veel efficiënter om de dieren 's nachts te bejagen dan overdag. Ze verplaatsen zich meer en als ze zich verplaatsen gebeurt dat rustiger (veiliger) en meer voorspelbaar. Gezien de problematiek die zij kunnen veroorzaken en die men wil voorkomen of beperken, heeft de Vlaamse Regering de mogelijkheid voor bijzondere jacht buiten de daguren voor deze soort specifiek voorzien. De actuele afschotgegevens over het wild zwijn duiden zeer duidelijk aan dat de jacht buiten de daguren efficiënt kan zijn. Het grootste deel van de dieren wordt geschoten tussen zonsondergang en zonsopgang.

Artikel 6, derde lid, van het Jachtdecreet biedt aan de Vlaamse Regering de mogelijkheid om in een bepaald geval af te wijken van het uitgangspunt, vermeld in het eerste lid van dat artikel, dat bepaalt dat er niet mag worden gejaagd tussen de officiële zonsondergang en de officiële zonsopgang. Meer bepaald stelt het derde lid dat de Vlaamse Regering de jacht op door haar bepaalde eendesoornten kan uitbreiden tot één uur na de officiële zonsondergang en één uur voor de officiële zonsopgang. De mogelijkheid tot uitbreiding geldt weliswaar niet voor gebieden die op grond van de internationale verdragen vermeld in artikel 36 van het Jachtdecreet en van de krachtens die verdragen tot stand gekomen internationale akten werden aangewezen. De mogelijkheid om af te wijken wordt door het voorliggende artikel uitgebreid naar 'waterwildsoorten' in het algemeen. De waterwildsoorten worden opgesomd in artikel 3, c), van het Jachtdecreet.

De uitbreiding van 'eendesoornten' naar 'waterwildsoorten' is nodig om een rechtsgrond te kunnen bieden voor de uitoefening van de bijzondere jacht op enkele ganzensoorten. Bijzondere jacht is een term die niet voorkomt in het Jachtdecreet. Het is een vorm van jacht die nader wordt geregeld in de uitvoeringsregelgeving van het Jachtdecreet, meer specifiek in het besluit van de Vlaamse Regering van 25 april 2014 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend. Het is een vorm van jacht die de Vlaamse Regering, binnen

de bevoegdheid die haar wordt verleend in het Jachtdecreet, toelaat in de gevallen waarbij dat noodzakelijk is ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, weiden of eigendommen, voor het natuurbeheer of voor de veiligheid van het luchtverkeer. Bijzondere jacht onderscheidt zich van 'gewone jacht': de jacht die wordt uitgeoefend binnen de openingstijden en onder de voorwaarden die daartoe worden vastgesteld door de Vlaamse Regering, en dit in het kader van duurzaam wildbeheer en recreatief medegebruik. Hoewel het Jachtdecreet geen onderscheid maakt tussen gewone jacht en bijzondere jacht is het niettemin niet de bedoeling om de mogelijkheid tot afwijking die wordt geboden in artikel 6, derde lid, te gebruiken voor de uitoefening van gewone jacht. Dat is in het verleden ook niet het geval geweest.

Uit de voorbereidende werken van het Jachtdecreet blijkt dat de decreetgever destijds de mogelijkheid tot uitbreiding van de jachtperiode voor eendesoorten had voorzien "omdat eenden 's nachts wateroppervlakten opzoeken". In die tijd was er nog geen sprake van de twee ganzensoorten die anno 2014 sterk zijn toegenomen en omvangrijke populaties tellen, met name de grauwe gans en de Canadese gans. De ochtend- en avondschemering (één uur na de officiële zonsondergang en één uur voor de officiële zonsopgang) zijn geschikte periodes om de bijzondere jacht op ganzensoorten uit te oefenen omdat de vogels zich op dat moment vaak verplaatsen tussen foerageer- en rustgebieden. In het geval van bijzondere jacht is het belangrijk om zo efficiënt mogelijk te werk te kunnen gaan. Vandaar dat de uitbreiding van de rechtsgrond van 'eendesoorten' naar 'waterwildsoorten' nodig wordt geacht.

In de vroegere regelgeving, vervat in het besluit van de Vlaamse Regering van 30 mei 2008 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend, was al voorzien dat bijzondere jacht op de twee ganzensoorten in kwestie kon worden uitgeoefend buiten de gebruikelijke periode tussen de officiële zonsondergang en de officiële zonsopgang. Die mogelijkheid is overgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 25 april 2014 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend (artikel 38). De Raad van State wees in zijn advies 55.491/1 van 31 maart 2014 op het rechtsgrondprobleem. De Raad gaf daarbij het advies om zo spoedig mogelijk een initiatief nemen om het Jachtdecreet bij te werken en te actualiseren.

Artikel 4

Artikel 7 van het Jachtdecreet bepaalt nadere regels in verband met het ruimtelijk uitoefenen van het jachtrecht. Een belangrijk element daarbij is het zogenaamde 'jachtplan', dat elke jachtrechthouder, die van zijn jachtrecht gebruik wenst te maken, voor zijn jachtterrein (het terrein waarop hij het jachtrecht heeft) moet indienen bij de arrondissementscommissaris, met aanduiding van de percelen waarbinnen hij geen jachtrecht heeft.

Het vierde lid van artikel 7 bepaalt dat de Vlaamse Regering nadere regels vastlegt in verband met dat plan. Er wordt voorgesteld om aan dat lid een bepaling toe te voegen, meer bepaald dat de Vlaamse Regering kan eisen dat in bepaalde omstandigheden een schriftelijk bewijs van het jachtrecht wordt voorgelegd bij het neerleggen of het aanpassen van het plan. Het eerste lid van artikel 7 bepaalt dat men in beginsel moet beschikken over een uitdrukkelijke toestemming om het jachtrecht te kunnen uitoefenen, een uitdrukkelijke toestemming staat niet gelijk aan een schriftelijke toestemming. Veel bestaande jachtovereenkomsten zijn immers niet gebaseerd op een schriftelijke overeenkomst. In bepaalde specifieke omstandigheden (uitbreiding van het plan, overlap tussen plannen) is het echter wel gerechtvaardigd dat een dergelijk schriftelijk bewijs kan gevraagd worden. Een schriftelijke toestemming biedt veel meer duidelijkheid en rechtszekerheid.

De terminologie 'schriftelijk bewijs van het jachtrecht' wordt gebruikt als het schriftelijk akkoord van de eigenaar of zijn rechthebbende dat de betrokkene op het betreffende perceel het jachtrecht mag uitoefenen. Dit stemt overeen met de filosofie van de eerste zin van artikel 7 van het Jachtdecreet waarin wordt aangeduid wie het beslissingsrecht over het jachtrecht heeft.

Omwille van de duidelijkheid en de eenvormigheid wordt de terminologie in de tweede zin van artikel 7, eerste lid, van het Jachtdecreet vervangen door de terminologie 'schriftelijk bewijs van het jachtrecht', overeenkomstig het advies van Raad van State dienaangaande.

Artikel 5

In het Jachtdecreet wordt een nieuw artikel 7/1 ingevoegd. Dat nieuw artikel moet een rechtsgrond bieden aan de Vlaamse Regering om bepaalde administratieve voorwaarden ook te kunnen opleggen aan onafhankelijke jachtrechthouders die zich niet hebben aangesloten bij een erkende wildbeheereenheid. Hoewel het aansluiten bij een erkende wildbeheereenheid wordt aangemoedigd, is het een vrijwillige beslissing van een jachtrechthouder om dat al dan niet te doen. De rechtsgrond om bepaalde administratieve voorwaarden te kunnen opleggen aan erkende wildbeheereenheden is te vinden in artikel 12 van het Jachtdecreet. Hoewel het adjectief 'administratieve' in die laatste bepaling niet voorkomt, mag uit de bewoordingen ervan ('erkenning en subsidiëring'), in combinatie met de bewoordingen uit het derde lid van artikel 12, worden afgeleid dat het tweede lid en de daarin opgenomen mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om voorwaarden op te leggen, de facto betrekking hebben op voorwaarden van administratieve aard. Het derde lid van artikel 12 gaat immers a contrario duidelijk over aspecten die met de effectieve uitoefening van het jachtgebeuren te maken hebben.

Met de invoeging van artikel 7/1 worden onafhankelijke jachtrechthouders en jachtrechthouders die zijn aangesloten bij een erkende wildbeheereenheid, op administratief vlak op een gelijkwaardige leest geschoeid. Net als bij de erkende wildbeheereenheden moeten de voorwaarden die worden opgelegd betrekking hebben op een beter wildbeheer, op het natuurbehoud en op een verbeterd toezicht.

Het gebruik van het adjectief 'administratieve' in het nieuw in te voegen artikel 7/1 houdt verband met het gebruik van de term 'administratie' in de titel van het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014. De verwezenlijking tijdens de vorige legislatuur om de uitvoeringsbesluiten inzake jacht grondig te herbekijken en te integreren, heeft er niet alleen toe geleid dat het aantal besluiten flink is teruggebracht (van 14 naar 4), maar ook dat er een duidelijk verschil is gemaakt tussen uitvoeringsbepalingen die te maken hebben met enerzijds louter administratieve aspecten ('op papier') en anderzijds aspecten die met [de] uitoefening van de jacht op het terrein zelf ('in het veld') te maken hebben. Het gebruik van de term 'administratieve' moet duidelijk maken dat het nieuw in te voegen artikel 7/1 aan de Vlaamse Regering alleen delegatie geeft voor de eerste categorie van uitvoeringsbepalingen. Het gebruik van het adjectief 'administratieve', en niet louter het woord 'voorwaarden' heeft ook als doel om de delegatie van de decreetgever aan de Vlaamse Regering voldoende te specificeren.

In de vroegere regelgeving, vervat in het besluit van de Vlaamse Regering van 30 mei 2008 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend, werden reeds administratieve voorwaarden opgelegd aan onafhankelijke jachtrechthouders. Deze voorwaarden zijn overgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 25 april 2014 houdende de administratieve organisatie van de jacht in het Vlaamse Gewest. De Raad van State wees er in zijn advies 55.492/1 van 31 maart 2014 op dat de kwestieuze bepalingen in het besluit onvoldoende rechtsgrond vond in het Jachtdecreet.

Artikel 6

Dit artikel brengt een wijziging aan in artikel 8 van het Jachtdecreet, dat handelt over de voorwaarden waaraan een jachtterrein moet voldoen om de jacht erop te mogen uitoefenen met het geweer. De wijzigingen zijn bedoeld om de huidige inhoud te verduidelijken.

De huidige term "terrein" wordt vervangen door het woord "jachtterrein" omdat dit een specifiekere term is die nauwkeuriger weergeeft welke inhoud de huidige term "terrein" heeft.

De huidige term "autoweg" wordt vervangen door het woord "autosnelweg" omdat dit de inhoud is die destijds aan het woord "autoweg" werd toegedicht en omdat dit beter overeenstemt met de actuele terminologie uit de wegcode.

Artikel 7

Dit artikel brengt een wijziging aan in artikel 11 van het Jachtdecreet, dat handelt over het uitoefenen van de jacht op openbare domeinen. De jacht in die domeinen kan slechts worden uitgeoefend als het jachtrecht is toegekend volgens de principes van mededinging en transparantie. In dat geval hebben zowel de zittende jager (de jager die het jachtrecht voorheen uitoefende op dat domein) als een erkende wildbeheereenheid het recht om een hoger bod te doen.

In het inmiddels opgeheven besluit van de Vlaamse Regering van 1 december 1998 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder afzonderlijke jachtterreinen vrijwillig tot grotere beheereenheden kunnen worden samengevoegd en van de criteria waaronder beheereenheden kunnen worden erkend, was in artikel 6 een bijkomende voorwaarde opgenomen, namelijk dat wildbeheereenheden het recht op hoger bod alleen hadden "voor zover het te verpachten domein in het werkgebied van deze wildbeheereenheid is gelegen". Deze uitvoeringsbepaling, die eigenlijk de werking van artikel 11 van het Jachtdecreet beperkte, vond geen rechtsgrond in het decreet. Om die reden is deze bepaling niet opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 25 april 2014 houdende de administratieve organisatie van de jacht in het Vlaamse Gewest. Het is dan ook logisch om deze voorwaarde in te voegen in het relevante artikel van het Jachtdecreet.

De voorwaarde dat een wildbeheereenheid die een hoger bod uitoefent bij de openbare verhuring van het jachtrecht van een openbaar domein dat alleen kan als het domein in kwestie binnen haar werkingsgebied moet gelegen zijn of moet grenzen aan haar werkingsgebied is immers een goede voorwaarde. Het zorgt ervoor dat het jachtrecht kan terechtkomen bij een wildbeheereenheid die zeer goed vertrouwd is met de lokale situatie op het vlak van jacht en wildbeheer en dat het wildbeheer van de openbare domeinen in principe gemakkelijk wordt ingeschoven in de jacht en het beheer dat de wildbeheereenheid al voert op haar terreinen.

Artikel 8

Met een nieuw in te voegen paragraaf 3 in artikel 14 wordt aan de parketten een informatieplicht opgelegd. Het jachtverlof kan door de arrondissementscommissaris, op basis van de uitvoeringsregelgeving, immers maar uitgereikt worden aan aanvragers die zich niet eerder schuldig maakten aan jachtmisdrijven of aan misdrijven waarbij daden van geweld of weerspannigheid zijn gepleegd. De decreetgever heeft geen bevoegdheid om verplichtingen op te leggen aan de leden van het openbaar ministerie, hun optreden is immers geregeld bij de bepalingen van artikel 137 tot en met 156 van het Gerechtelijke Wetboek. Huidige decreetsbepaling legt een informatieplicht op aan het openbaar ministerie in de hoedanigheid van lid van de uitvoerende macht. Het Arbitragehof bevestigt in zijn arresten dat

het openbaar ministerie niet hetzelfde grondwettelijk statuut heeft als de leden van de rechterlijke macht: "In tegenstelling tot de magistraten van de zetel, hebben die van het openbaar ministerie geen rechtsprekende bevoegdheid: zij vervullen de plichten van hun ambt bij de hoven en rechtbanken om een juiste toepassing van de wet te vorderen, alsook om de vereisten van de openbare orde en het belang van een goede rechtsbedeling te verdedigen. Door bij artikel 40 te bepalen dat de rechterlijke macht wordt uitgeoefend door de hoven en rechtbanken, en bij artikel 153 dat de Koning de ambtenaren van het openbaar ministerie benoemt en ontslaat, heeft de Grondwet zelf de basis gelegd voor een statuut en een organisatie van het openbaar ministerie die verschillen van die van de zittende magistraten. Dat statuut en die organisatie worden met name gekenmerkt door de relaties van hiërarchische aard tussen de parketmagistraten."¹.

Met het opleggen van een informatieplicht aan de procureur des Konings, wanneer hij optreedt als onderdeel van de uitvoerende macht, overschrijdt de decreetgever in beginsel zijn bevoegdheid. De informatieplicht die met het bijbehorend artikel wordt opgelegd, kan echter verantwoord worden door een beroep te doen op de impliciete bevoegdheden.

De impliciete bevoegdheden zijn geregeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dat luidt als volgt: "De decreten kunnen rechtsbepalingen bevatten in aangelegenheden waarvoor de Parlementen niet bevoegd zijn, voor zover die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid."

Op basis van deze bepaling kan de decreetgever dus het domein van de federale wetgever betreden op voorwaarde dat dit noodzakelijk is voor de uitoefening van de eigen bevoegdheid. Deze noodzakelijkheidsvoorwaarde wordt slechts op een marginale wijze getoetst door het Grondwettelijk Hof, zodat het Hof de door de decreetgever ingeroepen redenen inzake de noodzaak enkel verwerpt wanneer die 'kennelijk onjuist' zijn.² Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn rechtspraak naast deze noodzakelijkheidsvoorwaarde nog twee bijkomende voorwaarden gesteld: (1) de weerslag op de federale regeling is slechts marginaal en (2) de federale aangelegenheid leent zich tot een gedifferentieerde regeling.³

1) Noodzaak

In de uitvoeringsregeling inzake jacht wordt al sinds lang voorzien dat de hoofden van de parketten maandelijks aan de arrondissementscommissarissen nieuwe veroordelingen wegens jachtmisdrijven overmaken. Vóór de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 april 2014 houdende de administratieve organisatie van de jacht in het Vlaamse Gewest was dat het geval via artikel 9 van het koninklijk besluit van 28 februari 1977 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen. Dat koninklijk besluit kwam tot stand in een periode voordat de bevoegdheid inzake natuurbehoud en bij uitbreiding inzake jacht bij de gewesten terecht kwam. Ten tijde van het koninklijk besluit van 1977 viel deze materie nog onder de bevoegdheid van de federale wetgever. In het besluit van 25 april 2014 wordt dat voorzien in artikel 17, waarin is bepaald dat ook misdrijven waarbij daden van geweld of weerspanningheid zijn gepleegd moeten worden meegedeeld. Op die manier wordt een arrondissementscommissaris snel op de hoogte gebracht van de identiteit van personen ten aanzien van wie een dergelijke veroordeling is geveld. Dat is belangrijk: een jachtverlof mag, conform het bovengenoemde besluit van 25 april 2014, namelijk niet worden afgeleverd aan personen die veroor-

¹ 24 november 2004, overw. B.7.

² Zie onder meer GwH 25 oktober 2000, nr. 105/2000; GwH 30 april 2003, nr. 49/2003 en GwH 27 januari 2011, nr. 8/2011 en J. VANDE LANOTTE en G. GOEDERTIER, *Handboek Belgisch Publiekrecht*, Brugge, die Keure 2013, 925 en de referenties aldaar.

³ Zie onder meer GwH 30 april 2003, nr. 49/2003 en GwH 27 januari 2011, nr. 8/2011.

deeld zijn wegens een misdrijf waarbij daden van geweld of weerspanning zijn gepleegd. Het is van belang voor de openbare veiligheid dat dergelijke personen niet de mogelijkheid krijgen om in het kader van het uitoefenen van de jacht op legale wijze met een vuurwapen om te gaan. Om de openbare veiligheid maximaal te kunnen garanderen moet het jachtverlof van dergelijke personen, zo snel mogelijk kunnen worden ingetrokken na de veroordeling wegens bovenvermelde misdrijven. De arrondissementscommissaris heeft de bevoegdheid om een jachtverlof om die reden in te trekken maar moet uiteraard over de juiste informatie beschikken. Om hierin te kunnen voorzien is het snel overmaken van informatie over veroordelingen door het parket aan de arrondissementscommissaris noodzakelijk.

2) Marginale weerslag op federale regeling

De weerslag op de federale bevoegdheid is marginaal. Zowel kwantitatief als kwalitatief. De informatieplicht betreft immers een overzicht van slechts bepaalde veroordelingen (jachtmisdrijven en misdrijven waarbij daden van geweld of weerspanning zijn gepleegd). De opgelegde informatieplicht betekent op geen enkele wijze een inmenging in de werking van het openbaar ministerie bij lopende strafzaken. Ook kwalitatief is de weerslag beperkt, men vraagt immers enkel de veroordeling voor welbepaalde feiten.

3) Gedifferentieerde regeling is mogelijk

Ook op het federale vlak bestaan gelijkaardige regelingen. Naar analogie kan gewezen worden op een voorbeeld waarbij de medewerking van het parket aan administratieve overheden is geregeld in artikel 15 van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit. Dit artikel bepaalt in §3 en §4:

“§3. De procureur des Konings kan, binnen vier maanden te rekenen van de datum van het in §2 bedoelde ontvangstbewijs, een negatief advies uitbrengen inzake de verkrijging van de Belgische nationaliteit wanneer er een beletsel is wegens gewichtige feiten eigen aan de persoon, die hij in de motivering van zijn advies dient te omschrijven, of als de grondvoorwaarden, die hij moet aanduiden, niet vervuld zijn.

Als bij miskennis van §2, achtste lid, de verklaring zoals bedoeld in §1 laattijdig wordt overgezonden in de loop van de laatste maand van de termijn, wordt deze van ambtswege verlengd met een maand, te rekenen van de verzending van het dossier aan de procureur des Konings.

Indien de procureur des Konings meent geen negatief advies te moeten uitbrengen, zendt hij een attest dat er geen negatief advies wordt uitgebracht aan de ambtenaar van de burgerlijke stand. De verklaring wordt onmiddellijk ingeschreven en vermeld overeenkomstig artikel 22, §4.

Bij het verstrijken van de termijn van vier maanden, desgevallend verlengd overeenkomstig het tweede lid, en bij gebrek aan een negatief advies of verzending van een attest dat er geen negatief advies wordt uitgebracht, wordt de verklaring ambtshalve ingeschreven en vermeld overeenkomstig artikel 22, §4. Bij gebrek aan de verzending bedoeld in §2, achtste lid, heeft er echter geen inschrijving plaats en brengt de ambtenaar van de burgerlijke stand de belanghebbende daarvan onmiddellijk op de hoogte.

Van de inschrijving wordt door de ambtenaar van de burgerlijke stand kennis gegeven aan de belanghebbende.

De verklaring heeft gevolg vanaf de inschrijving.

§4. Het negatieve advies van de procureur des Konings moet met redenen zijn omkleed. Het wordt aan de ambtenaar van de burgerlijke stand en bij een aangetekende brief aan de belanghebbende betekend door toedoen van de procureur des Konings.”.

De Raad van State wees in het advies 55.492/1 van 31 maart 2014 op het feit dat het kwestieuze artikel in bovengenoemd besluit van 25 april 2014 onvoldoende rechtsgrond vond in het Jachtdecreet. De invoeging van een nieuwe paragraaf 3 in artikel 14 zorgt voor de nodige rechtsgrond.

Artikelen 9, 10 en 11

Het gebruik van middelen voor het uitoefenen van de jacht wordt gereld in hoofdstuk V van het Jachtdecreet. Dat hoofdstuk bevat drie artikelen: 19, 20 en 21. De inhoud van die artikelen is verouderd en verwarrend en levert dan ook regelmatig stof voor discussie op. Dat blijkt onder meer uit een advies nr. 50846/3 van de Raad van State van 31 januari 2012 op het ontwerp van besluit van wat uiteindelijk het besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart 2012⁴ zou worden.

In artikel 19 verbiedt de decreetgever in eerste instantie te allen tijde gebruik te maken van netten, strikken, stroppen, lokaas, giftige stoffen en van enig ander tuig geschikt om jaagbaar wild te vangen, te doden of om het vangen of doden van dat wild te vergemakkelijken. Artikel 20 van het decreet voorziet een uitzondering op artikel 19, maar slechts in erg beperkte mate, voor slechts enkele middelen, en zonder dan nog melding te maken van het middel bij uitstek voor het beoefenen van de jacht: vuurwapens. Het Jachtdecreet verbiedt dus in feite alle jachtmiddelen (er is immers sprake van 'enig ander tuig geschikt om jaagbaar wild te vangen of te doden) behalve die welke in artikel 20 worden opgesomd. Maar de Vlaamse Regering krijgt in artikel 21 de bevoegdheid om in het gehele of in een gedeelte van het grondgebied van het Vlaamse Gewest een regeling te treffen voor het gebruik van projectielen, tuigen, toestellen of werkwijzen ter uitvoering van de jacht. Deze bevoegdheid slaat ook op de middelen opgesomd in artikel 20. De tekst van artikel 21 begint met 'onverminderd de bepalingen van artikel 19'. Dit kan zo begrepen worden dat de tuigen die door de Vlaamse Regering niet toegestaan worden, verboden blijven. Het is niet zo dat de Vlaamse Regering het gebruik van bijvoorbeeld lokaas niet zou kunnen toestaan, want artikel 19 slaat op om het even welk jachtmiddel, inclusief vuurwapens die nochtans als het jachtmiddel bij uitstek kunnen worden beschouwd. Van deze onduidelijkheid wordt nu met een grondige wijziging komaf gemaakt. De drie artikelen worden vervangen door één nieuw artikel 19 dat de essentie zal bevatten van regels inzake jachtmiddelen. Met artikel 8 wordt dit nieuwe artikel 19 ingevoegd. Met artikel 9 en 10 worden de oude artikelen 20 en 21 opgeheven.

Het nieuwe artikel 19 geeft de Vlaamse Regering de bevoegdheid om een regeling te treffen voor de middelen die kunnen worden gebruikt bij de uitoefening van de jacht in het gehele of een gedeelte van het grondgebied van het Vlaamse Gewest. Met het gebruik van de term 'een regeling treffen voor' wordt bedoeld dat de Vlaamse Regering zowel bepaalde middelen kan toelaten voor gebruik, alsook dat de Vlaamse Regering uitdrukkelijk bepaalde middelen kan verbieden. Voor alle duidelijkheid wordt in een tweede lid nog eens benadrukt dat het gebruik van niet door de Vlaamse Regering toegelaten middelen voor het doden of vangen van wild verboden is. Ten slotte wordt daar aan toegevoegd dat het verboden is om mid-

⁴ Besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart 2012 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 januari 1995 betreffende de organisatie van het jachtexamen, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 mei 2008 betreffende de jachtopeningstijden in het Vlaamse Gewest voor de periode van 1 juli 2008 tot en met 30 juni 2013 en van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 mei 2008 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend.

delen voor het doden of vangen van wild die niet door de Vlaamse Regering zijn toegelaten onder zich te hebben, te vervoeren, te verhandelen, te ruilen of te koop of in ruil aan te bieden. Het komt erop neer dat alle middelen niet expliciet door de Vlaamse Regering worden toegelaten om wild te vangen of te doden verboden zijn. Op dit moment heeft de Vlaamse Regering in het Jachtvoorwaardenbesluit van 25 april 2014 bepaald welke middelen kunnen worden gebruikt en zijn ook een aantal middelen expliciet verboden.

De inhoud van het nieuwe artikel 19 komt overeen met de inhoud van de bestaande artikelen 19, eerste en tweede lid, en 21. Een bestaand uitvoeringsbesluit dat rechtsgrond vindt een nieuwe decretale bepaling blijft gewoon gehandhaafd. De bewoordingen van het nieuwe artikel 19 leveren een rechtsgrond op voor de bepalingen die in het besluit van de Vlaamse Regering van 25 april 2014 houdende de vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kunnen worden uitgeoefend.

Bepaalde onderdelen van de bestaande artikelen 19, 20 en 21 verdwijnen uit het decreet, maar dat mag geen problemen opleveren. Wat betreft de middelen vermeld in het huidige artikel 20, wordt dit als volgt opgevangen:

- 1° de "buidels voor het vangen van konijnen" (artikel 20, 1) zijn toegelaten op basis van diverse artikelen van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 april 2014 houdende de vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend, namelijk artikel 25, §1, 4° (voor gewone jacht), artikel 39, §1, 4° (voor bijzondere jacht), en artikel 51, §1, 4° (voor bestrijding). Die artikelen beperken het gebruik van buidels overigens uitdrukkelijk tot konijn, als enige wildsoort;
- 2° de "tuigen die de eigenaar of zijn rechthebbende met machtiging van de Vlaamse regering gebruikt om in zijn bossen voor de teelt bestemde fazanten te vangen" (artikel 20, 2): er is al heel lang geen dergelijke machtiging meer geweest om in het wild levende fazanten te vangen, laat staan voor de teelt ervan en het valt niet meteen te verwachten dat dat nog snel gaat gebeuren. In het geval dat de Vlaamse Regering toch nog een machtiging zou willen geven om in het wild levende fazanten te vangen voor de teelt of voor een andere reden, dan kan zij dat steeds op basis van artikel 33 van het Jachtdecreet, inclusief het daarbij bepalen van de middelen die men daarvoor mag gebruiken;
- 3° de "met wetenschappelijke doeleinden gebruikte vangtuigen binnen de perken en onder de voorwaarden die door de Vlaamse regering worden vastgesteld" (artikel 20, 3): de Vlaamse Regering heeft op basis van artikel 33 de mogelijkheid om van de bepalingen van het decreet af te wijken "voor doeleinden in verband met onderzoek". Onderzoek moet begrepen worden als wetenschappelijk onderzoek. Binnen die bevoegdheid kan de Vlaamse Regering ook perfect bepalen welke middelen kunnen worden gebruikt bij dat wetenschappelijk onderzoek.

Dan is er nog de bepaling in artikel 19, derde lid: "De arrondissementscommissaris kan het jachtverlof voorlopig intrekken ongeacht de reglementaire bepalingen betreffende de afgifte van de jachtverloven.". Die bepaling staat nogal vreemd in een artikel en een hoofdstuk die gaan over de jachtmiddelen. Wat dat artikel extra vreemd maakt is dat het lijkt te impliceren dat een jachtverlof door de arrondissementscommissaris wordt uitgereikt, terwijl artikel 14 van hetzelfde decreet de afgifte van het jachtverlof overlaat aan een door de Vlaamse Regering te bepalen ambtenaar. De Vlaamse Regering heeft deze taak inmiddels toevertrouwd aan de arrondissementscommissaris in artikel 15 van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 april 2014 houdende de administratieve organisatie van de jacht in het Vlaamse Gewest, zoals haar toevertrouwd in artikel 14 van het Jachtdecreet. De mogelijkheid voor de arrondissementscommissaris om een jachtverlof in te trekken moet worden geïnterpreteerd als een mogelijkheid omdat zowel voorlopig als definitief te doen; dat lijkt me tot de discretionaire bevoegdheid van de arrondissementscommissaris te behoren.

Artikel 12

Bepaalde jachtwildsoorten zorgen op regelmatige basis voor belangrijke schade aan bepaalde goederen. Het Jachtdecreet voorziet diverse mechanismen om daar mee om te gaan, verder uitgewerkt in de uitvoeringsregelgeving. Zo is er een hele regeling voorzien om belangrijke wildschade te vergoeden. Wild dat schade veroorzaakt of dreigt te zullen veroorzaken kan ook het voorwerp zijn van bestrijding of bijzondere bejaging. De omgang met de schade is in al deze situaties echter punctueel en lokaal. Het ontbreekt in het Jachtdecreet aan een solide rechtsgrond die de Vlaamse overheid in staat stelt om aanzienlijke schade die zich op ruimere schaal voordoet op een gecoördineerde en adequate wijze aan te pakken. In het bijzonder door de recente snelle opmars van het wilde zwijn in diverse delen van het Vlaamse Gewest is daarin verandering gekomen. Hoewel ook de omvang van de schade die wilde zwijnen aanrichten aanzienlijk is, is het bijzondere van de situatie vooral dat het actieterrein van wilde zwijnen zeer omvangrijk kan zijn. Hun actieradius is dermate groot dat de aanpak van de schade die ze aanrichten niet efficiënt kan gebeuren in het Vlaamse kader met zijn sterk versnipperde eigendomsstructuur en daaruit volgend ook zijn versnipperde jachtrechthouderstructuur. Om schade door deze soort adequaat te kunnen aanpakken, moet op een ruimere schaal kunnen worden samengewerkt tussen schadelijders, jachtrechthouders en andere maatschappelijke spelers. Daarom wordt voorzien in een nieuw artikel 25/1, dat aan de Vlaamse Regering de mogelijkheid biedt om nadere regels te bepalen voor een algemene aanpak van bepaalde wildsoorten die in aanzienlijke delen van het Vlaamse Gewest schade veroorzaken, onder meer door het opzetten van overlegstructuren, het vaststellen van bepaalde regels inzake preventie en beheer enzovoort. In het besluit van de Vlaamse Regering van 25 april 2014 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend is iets dergelijks al voorzien voor wilde zwijnen (artikel 54-56).

Het moet duidelijk zijn dat de Vlaamse Regering de toepassing van artikel 25/1 moet toespitsen op bepaalde, gekende en specifieke vormen van schade voor de betrokken, te bepalen wildsoorten, waarvoor een algemene aanpak op niveau van hele of grote delen van het Vlaamse Gewest gerechtvaardigd is. Niet alle schade door een betrokken wildsoort hoeft een rechtvaardiging te zijn om over te gaan tot een algemene aanpak.

Artikel 13

In dit artikel wordt voorzien in een aanvulling van artikel 33 van het Jachtdecreet, waarin de decreetgever aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid geeft om onder bepaalde omstandigheden (limitatief opgesomd in artikel 33 van het decreet) en mits nader te bepalen voorwaarden af te wijken van de bepalingen van het decreet. Met de voorgestelde aanvulling wordt daar een reden aan toegevoegd, namelijk ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren of aan andere goederen in eigendom of gebruik.

Oorspronkelijk bevatte artikel 33 slechts twee mogelijke redenen om te voorzien in een afwijking: ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek en ten behoeve van het natuurbeheer. Door het decreet van 23 december 2010 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur werden hier nog een aantal redenen aan toegevoegd. Door de voorgestelde aanvulling, "ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren of aan andere goederen in eigendom of gebruik", krijgt het Jachtdecreet een volwaardige set afwijkmogelijkheden, gelijkaardig aan deze voorzien in artikel 9 van de Vogelrichtlijn (richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009) inzake het behoud van de vogelstand aan de lidstaten) en in artikel 16 van de Habitatrichtlijn (richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde fauna en flora). Ten

aanzien van beschermde soorten bestaat deze identieke afwijkingsclausule inmiddels al een tijdje, in overeenstemming met de vermelde bepalingen van de beide richtlijnen, meer bepaald in artikel 20 van het Soortenbesluit van 15 mei 2009 als uitwerking van artikel 56 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. Door de in artikel 33 vervatte afwijkingsclausule volledig uit te breiden naar analogie met wat nu reeds mogelijk is in het decreet Natuurbehoud en het Soortenbesluit, conform met wat wordt mogelijk gemaakt in de beide Europese richtlijnen, wordt bijgedragen tot de integratie en de eenvormigheid van de regelgeving.

Naast bovenvermelde aanvulling in het eerste lid van artikel 33 wordt verder voorgesteld het tweede lid te vervangen. Dit tweede lid somt de redenen tot afwijking uit het eerste lid op die niet van toepassing zijn op de vogelsoorten onder het jachtwild: 1) "in het kader van dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale en economische aard, en voor het milieu gunstige effecten", en 2) "ter voorkoming van belangrijke schade aan andere goederen dan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren". Dat is noodzakelijk omwille van de verschillende bewoordingen in artikel 9 van de Vogelrichtlijn en artikel 16 van de Habitatrichtlijn. Meer bepaald zijn de redenen waarvoor afwijkingen kunnen worden toegestaan beperkter ten aanzien van vogelsoorten (artikel 9 Vogelrichtlijn) dan ten aanzien van niet-vogelsoorten. Dat verschil moet worden gerespecteerd in de Vlaamse regelgeving. De bewoordingen van het voorgestelde tweede lid komen overeen met de bewoordingen van artikel 20, §3, van het Soortenbesluit. Hiermee wordt nog verder bijgedragen tot de vereenvoudiging en integratie van de regelgeving.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

VOORONTWERP VAN DECREET
d.d. 17 oktober 2014

Ontwerp van decreet houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 4 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2004 en 28 februari 2014, worden de woorden “minstens vijfjaarlijks” opgeheven.

Art. 3. In artikel 6, derde lid, van hetzelfde decreet wordt het woord “eendesorten” vervangen door het woord “waterwildsoorten”.

Art. 4. Aan artikel 7, vierde lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 30 april 2009, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Vlaamse Regering kan eisen dat in bepaalde omstandigheden een schriftelijk bewijs van het jachtrecht wordt voorgelegd bij het neerleggen of het aanpassen van het plan.”.

Art. 5. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 28 februari 2014, wordt een artikel 7/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7/1. De Vlaamse Regering kan aan elke houder van het jachtrecht die op welke wijze ook van zijn recht gebruik maakt, opleggen dat hij aan bepaalde administratieve voorwaarden moet voldoen. Die voorwaarden zijn gericht op een beter wildbeheer, op het natuurbehoud en op een verbeterd toezicht.”.

Art. 6. In artikel 11, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt tussen de zinsnede “een hoger bod te doen.” en de woorden “Het jachtrecht moet worden toegekend” de volgende zin ingevoegd:

“Voor een wildbeheereenheid geldt de voorwaarde dat het domein in kwestie binnen het werkingsgebied van die wildbeheereenheid gelegen moet zijn of aan het werkingsgebied ervan moet grenzen.”.

Art. 7. Aan artikel 14 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. De Vlaamse Regering legt aan de hoofden van de parketten een informatieplicht op ten aanzien van de ambtenaar, vermeld in paragraaf 1. Het doel van die informatieplicht is om de ambtenaar op de hoogte te brengen van veroordelingen wegens een jachtmisdrijf of wegens een misdrijf waarbij daden van geweld of weerspanningheid zijn gepleegd door personen die een jachtverlof hebben aangevraagd.”.

Art. 8. Artikel 19 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 19. De Vlaamse Regering treft een regeling voor de middelen, installaties en methoden die kunnen worden gebruikt bij de uitoefening van de jacht in het volledige grondgebied van het Vlaamse Gewest of in een gedeelte ervan.

Het is verboden om niet door de Vlaamse Regering toegestane middelen, installaties en methoden voor het doden of vangen van wild te gebruiken.

Het is verboden om niet door de Vlaamse Regering toegestane middelen, installaties en methoden voor het doden of vangen van wild onder zich te hebben, te vervoeren, te verhandelen, te ruilen of te koop of in ruil aan te bieden.”.

Art. 9. Artikel 20 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 10. Artikel 21 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2004 en 30 april 2009, wordt opgeheven.

Art. 11. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 28 februari 2014, wordt een artikel 25/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 25/1. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor een algemene aanpak van bepaalde wildsoorten die in aanzienlijke delen van het Vlaamse Gewest een bepaalde vorm van schade veroorzaken.”.

Art. 12. In artikel 33 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 23 december 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren of aan andere goederen in eigendom of gebruik.”;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“Ten aanzien van de vogelsoorten, vermeld in artikel 3, zijn de volgende mogelijkheden tot afwijking niet van toepassing:

1° de mogelijkheid, vermeld in het eerste lid, 2°;

2° de mogelijkheid, vermeld in het eerste lid, 7°, voor wat betreft de voorkoming van belangrijke schade aan andere goederen dan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren.”.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN
EN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD VOOR LANDBOUW EN VISSERIJ

Gezamenlijk advies

de wijziging van het Jachtdecreet

Adviesvraag over de wijziging van het Jachtdecreet

Datum van goedkeuring **9 december 2014**

Volgnummer **2014 | 38**

Coördinator + e-mailadres **Kathleen Quick, kathleen.quick@minaraad.be**

Co-auteur + e-mailadres **Kris Van Nieuwenhove, kris.vannieuwenhove@lv.vlaanderen.be**

Inhoud

Krachtlijnen	33
Procesbeschrijving	35
Dossierbeschrijving	36
Aanbevelingen	37
1.1 Algemeen.....	37
1.2 Rechtsgrond inzake de openings- en sluitingstijden	37
1.3 Rechtsgrond inzake vervangen van de term “eendesoornten” door “waterwildsoorten”	38
1.4 Rechtsgrond in verband met bewijsvoering jachtrechten .	39
1.5 Rechtsgrond in verband met methoden, middelen en installaties.	41
1.6 Bijkomende mogelijke aanpassingen	44

Krachtlijnen

Op 21 oktober 2014 ontvingen de Minaraad en de SALV de adviesvraag over de wijziging aan het Jachtdecreet. Naar aanleiding van de besluitvorming over de uitvoeringsbesluiten van het Jachtdecreet, drong de Raad van State er immers op aan om ook het Jachtdecreet zelf te actualiseren. In dit kader merken de Raden op dat het ongebruikelijk is om een decreet te wijzigen nadat eerst de uitvoeringsbesluiten werden aangepast.

Wat betreft het schrappen van de verplichte vijfjaarlijkse herziening van de data van de opening en de sluiting van de jacht, zien de Minaraad en de SALV in deze wijziging zowel enkele mogelijke voor- als nadelen. Herzieningen wat betreft de jachtopeningstijden zullen naar alle waarschijnlijk in de toekomst ook aan de orde zijn, maar door het invoeren van deze wijziging zal evenwel nog niet duidelijk zijn op wiens initiatief en in functie van welke doelstellingen dit kan gebeuren en of een herziening zelfs daadwerkelijk zal gebeuren.

Met het oog op gefundeerde beslissingen in dit kader bevelen de Raden aan om het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (hierna INBO) onderzoek te laten voeren om op basis van objectieve en wetenschappelijke gegevens te kunnen beslissen over de opening of sluiting van de jacht op een bepaalde soort. De Raden bevelen tevens aan om deze cyclische onderzoeksinspanning en deze timing te vermelden in artikel 4 van het decreet.

Wat betreft het voorzien van een schriftelijke toestemming, wil men via deze wijziging aan het decreet dit invoeren wanneer een jachtplan wordt neergelegd en er een inperking of uitbreiding van het jachtterrein wordt voorgesteld (zoals voorzien in artikel 30 en 31 van het jachtadministratiebesluit). Hierover bestaat enkel discussie wat betreft het voorzien van een schriftelijke toestemming bij uitbreiding van een jachtplan. Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu gaan akkoord met deze wijziging, Hubertusvereniging Vlaanderen, Landelijk Vlaanderen, Boerenbond, Algemeen Boerensyndicaat, Groene Kring en het Vlaams Agrarisch Centrum vragen hieromtrent het behoud van de formulering in het huidige decreet.

Momenteel liggen de jachtplannen enkel ter inzage bij de arrondissementscommissaris. Om meer transparantie, duidelijkheid en draagvlak over de jachtplannen te verkrijgen bevelen de Minaraad en de SALV aan om deze digitaal en bijvoorbeeld via een website ter beschikking te stellen. Daarenboven vragen de Raden om in het decreet een paragraaf toe te voegen die de eigenaars van een grond machtigt om de naam van de desbetreffende jager op te vragen.

De Raden stellen voor om ontwerpartikel 19 minstens op zijn tekstkwaliteit na te kijken, aan te passen en te verduidelijken. In het bijzonder vragen de Raden om een definitie voor de woorden jachtwijze en jachtmethode die in de regelgeving worden gebruikt toe te voegen aan het decreet.

Verder vragen de Raden om ontwerpartikel 19, eerste lid aan te vullen met de voorwaarde dat deze regeling dient te gebeuren in functie van het verstandig gebruik van wildsoorten en hun leefgebieden, (zoals bepaald in artikel 2 van het jachtdecreet). De Raden vragen ook om in ontwerpartikel 19, tweede lid en derde lid het woord "methoden" te schrappen.

Procesbeschrijving

Datum adviesvraag	20 oktober 2014
Naam adviesvrager + functie	Mevr. Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw
Rechtsgrond van de adviesvraag	DABM, art. 11.2.1, §1, 4° en §2
Adviestermijn	30 dagen
Samenwerking	SALV
Overlegcommissie	PWC Jachtbeleid, Werkcommissie Open Ruimte
Vergaderingen: soort + datum	Ontvangst van de adviesvraag op 21 oktober 2014, eerste bespreking in de werkcommissie Open Ruimte van 6 november, toelichting door ANB in de Permanente Werkcommissie Jachtbeleid d.d. 18 november, opmaak van eerste ontwerpversie voor schriftelijke procedure, opmaak van tweede versie op basis van de ontvangen amendementen

Op 21 oktober 2014 ontvingen de Minaraad en de SALV de adviesvraag over de wijziging aan het Jachtdecreet. Op 6 november werd een aantal van de wijzigingen besproken in de Werkcommissie Open Ruimte. In de Permanente Werkcommissie Jachtbeleid van 18 november werd door een delegatie van het ANB een toelichting gegeven. Op de voorgenoemde werkcommissies waren ook de ad-hoc werkcommissieleden van de SALV aanwezig.

De Minaraad en de SALV wensen het Agentschap voor Natuur en Bos te danken voor de toelichting.

Het advies werd vastgesteld per schriftelijke procedure – die in de schoot van de Minaraad liep van 28 november tot 8 december, en bij de SALV van 1 tot 5 december. Tijdens de schriftelijke procedure gingen er over dit adviesproject nog overlegmomenten door bij de permanente werkcommissie Jachtbeleid en de Werkcommissie Open Ruimte, resp. op 2 en 4 december.

Dossierbeschrijving

- [1] Na de recente wijzigingen aan de Vlaamse jachtregelgeving in het kader van het project wetsintegratie, waarbij 17 uitvoeringsbesluiten werden teruggebracht tot slechts vier, werd ook het Jachtdecreet zelf nog eens onder de loep genomen. Naar aanleiding van de besluitvorming over de hierboven vermelde uitvoeringsbesluiten, drong de Raad van State er immers op aan om ook het Jachtdecreet zelf te actualiseren, opdat het een passende rechtsgrond zou bieden voor deze besluiten.
- [2] In dit voorontwerp van decreet worden er daarom volgens de memorie van toelichting enkele wijzigingen aan het Jachtdecreet voorgesteld, met het oog op drie verschillende doelen:
1. Het vereenvoudigen van procedures (artikel 2);
 2. Het verduidelijken van de rechtsgrond van diverse bepalingen uit de uitvoeringsbesluiten van het Jachtdecreet met het oog op een ondubbelzinnige uitvoering (artikel 4);
 3. Het voorzien van een rechtsgrond voor diverse bepalingen uit de uitvoeringsbesluiten van het Jachtdecreet voor die aspecten die in de nieuwe uitvoeringsbesluiten zijn overgenomen uit de opgeheven uitvoeringsbesluiten en waarvoor toen klaarblijkelijk onvoldoende of betwifelbare rechtsgrond bestond (artikelen 3 en 5 tot en met 12).

Aanbevelingen

1.1 Algemeen

- [3] Vooreerst merken de Raden op dat het ongebruikelijk is om een decreet te wijzigen nadat eerst de uitvoeringsbesluiten werden aangepast.

1.2 Rechtsgrond inzake de openings- en sluitingstijden

Met artikel 2 van het wijzigingsdecreet wordt voorgesteld om artikel 4 van het Jachtdecreet te wijzigen. Inhoudelijk gaat het over de verplichte vijfjaarlijkse herziening van de data voor de opening en sluiting van jacht die met dit wijzigingsbesluit wordt opgeheven.

- [4] **Risico-inschatting levert gemengd beeld op.** De Minaraad en de SALV zien in deze wijziging zowel enkele mogelijke voor- als nadelen. Met het opheffen van de verplichting tot een vijfjaarlijkse herziening, ontstaat enerzijds het risico dat de beleidsbeïnvloeding – door de partijen voor en tegen een eventuele herziening – zal leiden tot een status quo, waarbij de openingstijden blijven wat ze nu zijn. Anderzijds vervallen hiermee de risico's verbonden aan een, wegens omstandigheden, laattijdige herziening en is ook een volledige herziening niet altijd noodzakelijk.

Herzieningen wat betreft de jachtopeningstijden zullen naar alle waarschijnlijk in de toekomst ook aan de orde zijn, gezien dit in het verleden ook reeds gebeurde voor de termijn van vijf jaar was verstreken en omdat de noodzaak zich aandienende. Na doorvoering van voorliggend wijzigingsvoorstel zal evenwel nog niet duidelijk zijn op wiens initiatief en in functie van welke doelstellingen dit kan gebeuren en of een herziening zelfs daadwerkelijk zal gebeuren.

- [5] **Openingstijden vereisen onderbouwde doelstellingen.** Met het oog op gefundeerde beslissingen in verband met de bepaling van openings- en sluitingstijden, bevelen de Minaraad en de SALV aan om het INBO op een gestructureerde wijze onderzoek te laten uitvoeren over de verschillende jachtwildsoorten. De Raden stellen in het bijzonder voor om hierbij te werken met een onderzoekscyclus, zodat er voor elke jachtwildsoort (of -soortengroep) op basis van een afgewogen proces een beheerdoelstelling wordt bepaald en vervolgens op gezette tijden de stand van zaken telkens opnieuw wordt geëvalueerd. Na het afronden van een deelonderzoek, d.i. voor een jachtwildsoort (of -soortengroep), kan men op basis van geobjectiveerde gegevens beslissen of er al dan niet een wijziging met betrekking

tot de opening of sluiting van de jacht op een bepaalde soort aan de orde is.

De Minaraad en de SALV raden tevens aan om deze cyclische onderzoeksinspanning en deze timing te vermelden in artikel 4 van het decreet, zodat de garantie wordt ingebouwd dat de eventuele nood tot herziening, die zou blijken uit het onderzoek, ook tot aanpassingen in verband met de jachtopeningstijden zal leiden.

1.3 Rechtsgrond inzake vervangen van de term "eendesoor- ten" door "waterwildsoorten"

Artikel 3 van het wijzigingsdecreet vervangt de term "eendesoor-
ten" uit artikel 6, 3de lid, van het Jachtdecreet door de term "waterwildsoor-
ten". De bekomen tekst zal aldus luiden: "*De Vlaamse Regering kan
evenwel [...] de jacht op door haar bepaalde waterwildsoorten een uur
na de officiële zonsondergang en een uur voor de officiële zonsopgang
toestaan [...]*".

[6] **Twee standpunten.** Met deze wijzingsbepaling wordt een rechtsgrond voorzien voor de mogelijke opening, buiten de daguren, van de jacht op alle waterwild. In de memorie van toelichting wordt aangegeven dat men slechts beoogt de mogelijkheden tot bijzondere bejaging te verruimen met betrekking tot twee ganzensoorten. Maar aangezien op deze soorten ook met de kogel mag worden gejaagd, brengt dit mogelijk extra veiligheidsaspecten met zich mee.

- **STANDPUNT Hubertusvereniging Vlaanderen en Landelijk Vlaanderen.** Deze organisaties zijn het eens met voorliggende wijziging.
- **STANDPUNT Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu.** Natuurpunt en Bond Beter leefmilieu wijzen erop dat dit meer is dan een technische aanpassing. Door het vervangen van de term eendesoor-
ten door waterwild, kunnen niet enkel de bedoelde eenden- en ganzensoorten bejaagd of bestreden worden een uur voor zonsopgang en een uur na zonsondergang, maar ook ander waterwild, zoals de kievit. Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu gaan niet akkoord met de voorgestelde wijziging en stellen voor om de term ganzensoorten toe te voegen aan het huidige artikel.

Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu vragen ook om rekening te houden met het veiligheidsaspect en vraagt om de tijd tussen melding en actie te verlengen tot 7 werkdagen, zoals ook al aangegeven in het Minaraad advies 2013/53.

1.4 Rechtsgrond in verband met bewijsvoering jachtrechten

Artikel 4 van het wijzigingsdecreet stelt voor om aan artikel 7 van het Jachtdecreet een bepaling toe te voegen die het mogelijk maakt dat de Vlaamse Regering in bepaalde omstandigheden een schriftelijk bewijs van het jachtrecht kan eisen wanneer een jachtplan wordt neergelegd of aangepast.

- [7] **Situering.** De met deze ontwerpdecreettekst verband houdende besluitbepalingen lijken de volgende te zijn:
- *“Voor elk perceel dat aan een voorstel van jachtplan wordt toegevoegd en dat niet was opgenomen in het laatst goedgekeurde jachtplan, wordt een schriftelijk bewijs toegevoegd waaruit blijkt dat men het jachtrecht heeft op het betreffende perceel.”¹*
 - *“Ingeval er overlappingen worden vastgesteld, wordt het perceel in kwestie toegewezen aan het jachtplan van degene die voor het perceel de oudste nog geldige schriftelijke overeenkomst kan voorleggen. De arrondissementscommissaris nodigt daarvoor binnen een termijn van een maand de betrokken indieners van het voorstel van jachtplan uit om een schriftelijke overeenkomst voor te leggen met betrekking tot het perceel waarop een overlapping werd vastgesteld.”²*
 - *“Het verzoek tot aanpassing van het jachtplan gebeurt door middel van een schriftelijk verzoek door de jachtrechthouder aan de arrondissementscommissaris. Aan dit verzoek wordt een schriftelijk bewijs toegevoegd dat de verzoeker over het jachtrecht beschikt op het perceel in kwestie. De arrondissementscommissaris nodigt in voorkomend geval de betrokken indiener van het jachtplan uit om binnen een termijn van een maand een schriftelijke overeenkomst voor te leggen ...”³*

Voor de eerste en de derde bepaling zou er reeds rechtsgrond kunnen gevonden worden in de eerste zinnen van artikel 7, 4de lid van het Jachtdecreet: *“De Vlaamse Regering bepaalt de vorm, het tijdstip en de wijze waarop de plannen worden neergelegd ... en de extra informatie die moet worden verstrekt.”* De tweede bepaling lijkt reeds een rechtsgrond te hebben in artikel 7, 1ste lid van het Jachtdecreet: *“In geval van betwisting inzake het jachtrecht op hetzelfde perceel heeft hij die een schriftelijk akkoord van de eigenaar kan voorleggen, het jachtrecht”*.

¹ Jachtadministratiebesluit, art. 30, 4de lid.

² Jachtadministratiebesluit, art. 31, §4, 2de lid.

³ Jachtadministratiebesluit, art. 32, §6, 2de en 3de lid.

De nota aan de leden van de Vlaamse Regering stelt op p. 2 dat deze voorgestelde wijzigingen aan het decreet worden doorgevoerd na aandringen van de Raad van State om het Jachtdecreet bij te werken. Nog volgens deze nota heeft de voorgestelde wijziging aan artikel 7 als doel om “*de rechtsgrond van diverse bepalingen uit de uitvoeringsbesluiten van het Jachtdecreet te verduidelijken met het oog op een ondubbelzinnige uitvoering*”. De Raden vragen om, op basis op het voorgaande, na te kijken of het nodig is deze verduidelijking te creëren. In tweede orde hebben zij bij de voorgestelde decreetwijziging **twee bedenkingen**, enerzijds over verplichtingen tot het voorleggen van een schriftelijke toestemming zelf en anderzijds in verband met de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de jachtplannen.

[8] **Het kunnen voorleggen van een schriftelijke toestemming.** In het actuele Jachtdecreet, is deze plicht tot het kunnen voorleggen van een schriftelijk bewijs enkel expliciet aan de orde bij betwisting. Het ontwerp-decreet voert nu ook een rechtsgrond in die expliciet toelaat dat de Vlaamse Regering in bepaalde omstandigheden kan eisen dat er een schriftelijk bewijs van het jachtrecht wordt voorgelegd bij het neerleggen of het aanpassen van het plan

- **STANDPUNT Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu.** Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu gaan akkoord met de voorgestelde wijziging en de drie omstandigheden waaronder dit nu verplicht zou worden.

STANDPUNT Hubertusvereniging Vlaanderen, Landelijk Vlaanderen, Boerenbond, Algemeen Boerensyndicaat, Vlaams Agrarisch Centrum en Groene Kring. Deze organisaties zijn het niet eens met voorgedragen wijziging en vragen hieromtrent het behoud van de formulering in het huidige decreet. Ze stellen dat in het jachtadministratiebesluit art. 30.4 lid de – eventueel niet decretaal gedekte - bepaling waarbij een schriftelijk bewijs systematisch moet bijgevoegd worden bij elke toevoeging van een perceel aan een jachtplan, nutteloos is. Er is inderdaad al een - decretaal gedekte - bepaling voorzien in hetzelfde besluit (art. 31.4. 2 lid) waarbij in geval van overlapping, de arrondissementscommissaris belast is met een initiatief daaromtrent. Deze dubbele beschikkingen betekenen dus enkel een administratieve verzwarening.

Hetzelfde geldt voor de bepaling art. 32.6 2 en 3 lid die stelt dat een geschrift moet bijgevoegd bij een verzoek tot aanpassing van een jachtplan.

De decretale basis voor een schriftelijk bewijs bij betwisting bestaat al in artikel 7. 1 lid. Nu zou, met de voorliggende wijziging van het decreet, de machtiging nog uitgebreid worden naar het neerleggen en aanpassen van een jachtplan (waarbij de draagwijdte van de woorden “in bepaalde omstandigheden” niet duidelijk is). De beleidsnota van de Minister duidt

meermaals op een grondige administratieve vereenvoudiging wat het te-gengestelde is, en van het besluit en van de voorliggende wijziging van decreet die het besluit a posteriori wil dekken. Daarom vragen ze:

- om de voorgestelde wijziging van artikel 7 alinea 4 van het decreet niet door te voeren maar het enkel aan te vullen met een bepaling waarbij een jachtrechthouder die een perceel inkleurt dat overlapt met een reeds goedgekeurd jachtplan de geschreven bewijslast draagt.
- het jachtadministratiebesluit bij art. 30 tot 32 wel aan te passen om de administratieve last te beperken tot de gevallen van overlap of betwisting, wat al decretaal gedekt is.

Bij deze aanpassing van het besluit kan men tezelfdertijd de woorden "schriftelijk bewijs" en "schriftelijke overeenkomst" niet meer door elkaar mengen door in art. 31.4 en 32.6 enkel het woord "bewijs" te gebruiken gezien een eigenaar/jager die een plan indient per definitie geen overeenkomst kan voorleggen.

[9] **De toegankelijkheid van de jachtplannen.** De Raden stellen vast dat de jachtplannen momenteel enkel ter inzage liggen bij de arrondissementscommissaris. Om meer transparantie, duidelijkheid en draagvlak over de jachtplannen te verkrijgen bevelen de Raden aan om deze digitaal en via een website (bijvoorbeeld deze van het Agentschap voor Natuur en Bos) ter beschikking te stellen. Daarenboven vragen de Raden om in het decreet een paragraaf toe te voegen die de eigenaars van een grond machtigt om de naam van de desbetreffende jager op te vragen, indien deze niet gekend is. Dit botst nu vaak met de privacywet⁴, wat het moeilijk maakt om met elkaar in dialoog te treden en tot een gedragen oplossing te komen.

[10] De raden vragen naar de toegevoegde waarde van de woorden "op welke wijze ook" in artikel 7/1. Indien deze drie woorden geen toegevoegde waarden hebben, vragen ze om deze te schrappen.

1.5 Rechtsgrond in verband met methoden, middelen en installaties.

Artikel 8 van het wijzigingsdecreet vervangt artikel 19 van het Jachtdecreet volledig. Het huidige artikel 19 vangt aan met de bepaling dat

⁴ Wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levensfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

het “te allen tijde verboden [is] gebruik te maken van netten, strikken, stroppen, lokaas, giftige stoffen en van enig ander tuig geschikt om jaagbaar wild te vangen, te doden of om het vangen of doden van dat wild te vergemakkelijken.” Met voorliggend voorstel wordt er een rechtsgrond geschapen die de Vlaamse Regering toelaat te voorzien in een regeling voor de middelen, installaties en methoden die kunnen gebruikt worden voor de uitoefening van de jacht. Er wordt bovendien een algemeen verbod ingesteld op het gebruik, het vervoer of het verhandelen van middelen, installaties of methoden die niet door de Vlaamse Regering toegestaan zijn – daar waar het bij het huidige artikel 19 slecht gaat om een verbod op het vervoer of bij zich houden van verboden “tuigen”.

- [11] **Rechtsgrond voor diverse uitvoeringsbepalingen.** De Raden constateren dat het huidige artikel 19 – eerste artikel in het hoofdstuk V over de “jachtmiddelen” – op dit moment slechts een regeling biedt inzake allerlei concrete, materiële werktuigen, die ingezet kunnen worden voor het vangen of doden van wild. In het nieuw voorgestelde artikel 19 wordt dit bereik nu verruimd. Het zal niet alleen meer gaan over “tuigen”, maar over het ruimere “middelen, installaties en methoden”.

De Raden stellen vast dat er in de uitvoeringsbesluiten inderdaad diverse voorbeelden te vinden zijn van deze “middelen, installaties of methoden”. Wat de toegelaten en verboden middelen betreft, verwijzen de Raden naar de bepalingen met betrekking tot toegelaten en verboden vuurwapens⁵ en de bepalingen inzake toegelaten en verboden types munitie⁶. Voor wat de installaties aangaat, kan er verwezen worden naar de bepalingen met betrekking tot veerklemmen, duivencaroussels en kooivallen⁷. Er zijn daarnaast een reeks (in hoofdzaak verbods-)bepalingen inzake het inzetten van honden, het inzetten van meute en paarden, het onder water zetten of vergassen van rust- of voortplantingsplaatsen, evenals het inzetten van levende lokdieren⁸. Hier is het onderscheid tussen middelen en methoden minder direct te maken – het gaat om middel/methode-combinaties.

De Raden detecteren tot slot bepalingen die in hoofdzaak verband houden met toegelaten “methoden”: “voor het uitoefenen van elke vorm van jacht of van bestrijding is het verboden om de volgende middelen en methoden

⁵ Jachtvoorwaardenbesluit, art. 9

⁶ Jachtvoorwaardenbesluit, art. 10.

⁷ Jachtvoorwaardenbesluit, art. 11, 2de en 3de lid; art. 13.

⁸ Jachtvoorwaardenbesluit, art. 11, 1ste lid en art. 12.

te gebruiken"⁹, "de gewone jacht op grof wild mag worden uitgeoefend met de volgende methoden: 1° aanzitjacht, 2° bersjacht, 3° drukjacht"¹⁰; daarnaast zijn er ook bepalingen inzake de wijze waarop voor veiligheid ingestaan moet worden bij drukjacht of drijfjacht¹¹, "de bestrijding van grof wild mag worden uitgeoefend met de volgende methoden, 1° aanzitjacht, 2° bersjacht, 3° drukjacht, 4° drijfjacht"¹².

Op het eerste zicht beantwoordt de nieuwe rechtsgrond dus beter aan de bepalingen van de uitvoeringsbesluiten, zoals die nu van kracht zijn.

[12] **Redactionele verbetering mogelijk.** De Raden doen daarbij wel opmerken dat de voorgestelde decreettekst, zoals hij nu geredigeerd is, onlogische combinaties kan opleveren, zoals onder andere het vervoeren van een methode (?!). De Raden stellen dan ook voor om dit ontwerpartikel minstens op zijn tekstkwaliteit na te kijken, aan te passen en te verduidelijken. In het bijzonder vragen de Raden om een definitie voor de woorden jachtwijze en jachtmethode die in de regelgeving worden gebruikt toe te voegen aan het decreet."

[13] **Verregaande delegatie aan de Vlaamse Regering.** Bij de met het nieuwe artikel 19, 2de lid, geïntroduceerde verbod om gebruik te maken van methoden die niet door de Vlaamse Regering zijn toegestaan, ontstaat er een al te verregaande delegatie. Met deze bepaling valt immers niet uit te sluiten dat de Vlaamse Regering ooit alle methoden zou gaan verbieden of toestaan zonder onderscheid. Dit zou, in het eerste geval, feitelijk leiden tot een opheffing van het jachtrecht, onderdeel van het grondeigendomsrecht dat van een wettelijke bescherming geniet (art. 544 BW) en waarvan de beperking aan een aantal principes moet beantwoorden (art. 1 Eerste protocol E.V.R.M).

De Raden vragen art 19, eerste lid aan te vullen met de voorwaarde dat deze regeling dient te gebeuren in functie van het verstandig gebruik van wildsoorten en hun leefgebieden, (zoals bepaald in artikel 2 van het jachtdecreet). De Raden vragen ook om in art 19, tweede lid en derde lid het woord "methoden" te schrappen.

⁹ Jachtvoorwaardenbesluit, art. 11

¹⁰ Jachtvoorwaardenbesluit, art. 15

¹¹ Jachtvoorwaardenbesluit, art. 8.

¹² Jachtvoorwaardenbesluit, art. 46, §4

1.6 Bijkomende mogelijke aanpassingen

- [14] Verder vragen de Minaraad en de SALV nog om twee bijkomende aanpassingen aan het Jachtdecreet die niet vermeld werden in het wijzigingsdecreet.
- Vanwege mogelijke juridische onduidelijkheid in verband met de term “autoweg”, zoals gebruikt in artikel 8, §1, 1° van het decreet, stellen de Raden voor om deze te vervangen door “autosnelweg”, op voorwaarde dat uit de Memorie van Toelichting van het Jachtdecreet destijds blijkt dat dit de originele geest van deze bepaling was.
 - De Minaraad en de SALV vragen om dezelfde reden de vervanging van het woord “terrein” in artikel 8, §1 door het woord “jachtterrein”.

VOORONTWERP VAN DECREET
d.d. 6 februari 2015

Ontwerp van decreet houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 4 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2004 en 28 februari 2014, worden de woorden "minstens vijfjaarlijks" opgeheven.

Art. 3. In artikel 6, derde lid, van hetzelfde decreet wordt het woord "eendesorten" vervangen door het woord "waterwildsoorten".

Art. 4. Aan artikel 7, vierde lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 30 april 2009, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De Vlaamse Regering kan in bepaalde omstandigheden eisen dat een schriftelijk bewijs van het jachtrecht wordt voorgelegd bij het neerleggen of het aanpassen van het plan".

Art. 5. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 28 februari 2014, wordt een artikel 7/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 7/1. De Vlaamse Regering kan aan elke houder van het jachtrecht die op welke wijze ook van zijn recht gebruik maakt, opleggen dat hij aan bepaalde administratieve voorwaarden moet voldoen. Die voorwaarden zijn gericht op een beter wildbeheer, op het natuurbehoud en op een verbeterd toezicht."

Art. 6. In artikel 8 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord "terrein" wordt vervangen door het woord "jachtterrein";

2° het woord "terreinen" wordt vervangen door het woord "jachtterreinen";

3° in paragraaf 1, derde lid, punt 1°, wordt het woord "autoweg" vervangen door het woord "autosnelweg".

Art. 7. In artikel 11, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt tussen de zinsnede "een hoger bod te doen." en de woorden "Het jachtrecht moet worden toegekend" de volgende zin ingevoegd:

"Voor een wildbeheereenheid geldt de voorwaarde dat het domein in kwestie binnen het werkingsgebied van die wildbeheereenheid gelegen moet zijn of aan het werkingsgebied ervan moet grenzen."

Art. 8. Aan artikel 14 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. De Vlaamse Regering legt aan de hoofden van de parketten een informatieplicht op ten aanzien van de ambtenaar, vermeld in paragraaf 1. Het doel van die informatieplicht is om de ambtenaar op de hoogte te brengen van veroordelingen wegens een jachtmisdrijf of wegens een misdrijf waarbij daden van geweld of weerspanning zijn gepleegd door personen die een jachtverlof hebben aangevraagd."

Art. 9. Artikel 19 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 19. De Vlaamse Regering treft een regeling voor de middelen die kunnen worden gebruikt bij de uitoefening van de jacht in het volledige grondgebied van het Vlaamse Gewest of in een gedeelte ervan en dit met het oog op het verstandig gebruik van wildsoorten en hun leefgebieden.

Het is verboden om niet door de Vlaamse Regering toegestane middelen voor het doden of vangen van wild te gebruiken.

Het is verboden om niet door de Vlaamse Regering toegestane middelen voor het doden of vangen van wild onder zich te hebben, te vervoeren, te verhandelen, te ruilen of te koop of in ruil aan te bieden."

Art. 10. Artikel 20 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 11. Artikel 21 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2004 en 30 april 2009, wordt opgeheven.

Art. 12. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 28 februari 2014, wordt een artikel 25/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 25/1. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor een algemene aanpak van bepaalde wildsoorten die in aanzienlijke delen van het Vlaamse Gewest een bepaalde vorm van schade veroorzaken."

Art. 13. In artikel 33 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 23 december 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"7° ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren of aan andere goederen in eigendom of gebruik.";

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“Ten aanzien van de vogelsoorten, vermeld in artikel 3, zijn de volgende mogelijkheden tot afwijking niet van toepassing:

1° de mogelijkheid, vermeld in het eerste lid, 2°;

2° de mogelijkheid, vermeld in het eerste lid, 7°, voor wat betreft de voorkoming van belangrijke schade aan andere goederen dan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren.”.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 57.100/1
van 11 maart 2015

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991’

Op 10 februari 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 5 maart 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 11 maart 2015.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe diverse wijzigingen aan te brengen in het Jachtdecreet van 24 juli 1991. Met de ontworpen wijzigingen wordt in essentie een vereenvoudiging van sommige procedures beoogd en wordt een meer expliciete of meer duidelijke rechtsgrond tot stand gebracht voor diverse bepalingen van de uitvoeringsbesluiten van het voornoemde decreet. Op die wijze beoogt de decreetgever tevens tegemoet te komen aan opmerkingen die de Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft geformuleerd in een aantal eerdere adviezen die worden vermeld in de memorie van toelichting.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 4

2. In de zin die wordt toegevoegd aan artikel 7, vierde lid, van het Jachtdecreet, wordt bepaald dat de Vlaamse Regering in bepaalde omstandigheden kan eisen dat een “schriftelijk bewijs van het jachtrecht” wordt voorgelegd bij het neerleggen of het aanpassen van het plan. Aan de gemachtigde werd gevraagd hoe het “schriftelijk bewijs”, in de aan artikel 7, vierde lid, van het Jachtdecreet, toe te voegen zin, zich verhoudt tot het “schriftelijk akkoord van de eigenaar”, waarvan melding wordt gemaakt in artikel 7, eerste lid, van het voornoemde decreet.

De gemachtigde antwoordde:

“Het ‘schriftelijk bewijs van het jachtrecht’ wordt gebruikt als het schriftelijk akkoord van de eigenaar of zijn rechthebbende dat de betrokkene op het betreffende perceel het jachtrecht mag uitoefenen. Dit stemt overeen met de filosofie van de eerste zin van artikel 7 van het Jachtdecreet waarin wordt aangeduid wie het beslissingsrecht over het jachtrecht heeft. Het gebruik van dezelfde bewoordingen in de tweede zin van artikel 7 van het Jachtdecreet zou het geheel nog consistentere maken.”

Met het voorstel van de gemachtigde om de terminologie in artikel 7, eerste lid, van het Jachtdecreet in overeenstemming te brengen met die van de ontworpen bepaling onder artikel 4 van het ontwerp kan worden ingestemd.

Artikel 5

3. Overeenkomstig het ontworpen artikel 7/1 van het Jachtdecreet kan de Vlaamse Regering aan elke houder van het jachtrecht die op welke wijze ook van zijn recht gebruik maakt, opleggen dat hij aan “bepaalde administratieve voorwaarden” moet voldoen. Aan de gemachtigde werd gevraagd welke “administratieve voorwaarden” worden bedoeld.

De gemachtigde antwoordde:

“Zoals te lezen in de toelichting is het de bedoeling om de mogelijkheid tot het opleggen van (administratieve) voorwaarden gelijk te stellen voor zowel leden van wilbbeheereenheden als onafhankelijke jachtrechthouders die niet bij een

wildbeheereenheid zijn aangesloten. De reeds bestaande bepaling die dat al mogelijk maakt ten aanzien van wildbeheereenheden staat in art. 12, tweede lid Jachtdecreet. Hoewel het adjectief ‘administratieve’ in die bepaling niet voorkomt, mag uit de bewoordingen van dat tweede lid (‘erkenning en subsidiëring’), in combinatie met de bewoordingen uit het derde lid van art. 12, worden afgeleid dat het tweede lid en de daarin opgenomen mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om voorwaarden op te leggen *de facto* betrekking heeft op voorwaarden van administratieve aard. Het derde lid van art. 12 gaat immers duidelijk over aspecten die duidelijk met de effectieve uitoefening van het jachtgebeuren te maken hebben.

Het gebruik van het adjectief ‘administratieve’ houdt inderdaad verband met het gebruik van de term ‘administratie’ in de titel van het Jachtadministratiebesluit. De oefening tijdens de vorige legislatuur om de uitvoeringsbesluiten inzake jacht grondig te herbekijken en te integreren heeft er niet alleen toe geleid dat het aantal besluiten flink is teruggebracht (van 14 naar 4), maar ook dat er een duidelijk verschil is gemaakt tussen uitvoeringsbepalingen die te maken hebben met enerzijds louter administratieve aspecten (‘op papier’) en anderzijds aspecten die met [de] uitoefening van de jacht op het terrein zelf (‘in het veld’) te maken hebben. Het gebruik van de term ‘administratieve’ moet duidelijk maken dat het nieuw toe te voegen art. 7/1 aan de Regering enkel delegatie geeft voor de eerste categorie van uitvoeringsbepalingen.

Het gebruik van het adjectief ‘administratieve’, en niet louter het woord ‘voorwaarden’ heeft tenslotte ook als doel om de delegatie van de decreetgever aan de Regering voldoende te specificeren, zodat geen al te ruime delegatie wordt gegeven aan de Regering.”

Het verdient duidelijkheidshalve aanbeveling dat in de memorie van toelichting zou worden geëxpliciteerd dat de bevoegdheid die het ontworpen artikel 7/1 van het Jachtdecreet aan de Vlaamse Regering beoogt toe te kennen, geen betrekking heeft op voorwaarden betreffende de “uitoefening van de jacht op het terrein zelf (‘in het veld’)”.

Artikel 6

4. Men late artikel 6 van het ontwerp aanvagen als volgt: “In artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden ...”.
5. Men voege in artikel 6, 1° en 2°, het woord “telkens” toe na het woord “wordt”.

Artikel 12

6. In het ontworpen artikel 25/1 van het Jachtdecreet worden bepaalde wildsoorten bedoeld die in aanzienlijke delen van het Vlaamse Gewest “een bepaalde vorm van schade veroorzaken”. Aan de gemachtigde werd gevraagd wat precies moet worden begrepen onder “een bepaalde vorm van schade”.

De gemachtigde verstrekke de volgende verduidelijking:

“Dat impliceert dat de Vlaamse Regering de toepassing van art. 25/1 moet toespitsen op bepaalde, gekende en specifieke vormen van schade voor de betrokken, bepaalde wildsoorten, waarvoor een algemene aanpak op niveau van hele of grote delen

van het Vlaamse Gewest gerechtvaardigd is. Niet alle schade door een bepaalde wildsoort hoeft een rechtvaardiging te zijn om over te gaan tot een algemene aanpak.”

Het verdient aanbeveling om het begrip “een bepaalde vorm van schade” in de memorie van toelichting nader te verduidelijken in de weergegeven zin.

Artikel 13

7. In de memorie van toelichting wordt met betrekking tot het ontworpen artikel 33, tweede lid, van het Jachtdecreet, het volgende verduidelijkt:

“Ook deze wijziging is het gevolg van vroegere adviezen van de Raad van State (advies 50.846/3 van 31 januari 2012 en advies 55.491/1 van 31 maart 2014) op ontwerp-uitvoeringsbesluiten inzake jacht, en dan met name met betrekking tot bepalingen waarin de bijzondere jacht ter voorkoming van schade aan gewassen werd geregeld. De Raad gaf in het laatste advies uitdrukkelijk de raad om zo spoedig mogelijk een initiatief [te] nemen om het Jachtdecreet bij te werken en te actualiseren.”

Er moet evenwel worden vastgesteld dat in de ontworpen wijziging niet uitdrukkelijk wordt gerefereerd aan de bijzondere jacht. De gemachtigde deelde in dat verband het volgende mee:

“Er wordt inderdaad niet voorzien in het uitdrukkelijk inbrengen van de term ‘bijzondere jacht’ in het decreet. De essentiële beleidskeuze van de decreetgever bestaat er in dat zij in artikel 33 van het Jachtdecreet uitdrukkelijk een bijkomende afwijkingsgrond voorziet voor de Vlaamse Regering, waardoor het voor de Regering nu ook mogelijk zou worden om onder de door haar bepaalde voorwaarden en toezichtsbepalingen af te wijken van de bepalingen van het decreet ‘ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren of aan andere goederen in eigendom of gebruik’. De figuur van bijzondere bejaging, zoals die inmiddels al vele jaren voorkomt in de jachtregelgeving, met name in de uitvoeringsbesluiten, bestaat er in dat jacht door de Vlaamse Regering wordt toegelaten om bepaalde schade door wild te voorkomen. Door de vermelde afwijkingsgrond bijkomend toe te voegen in art. 33 krijgt de Vlaamse Regering ook uitdrukkelijk daartoe de mogelijkheid. Dat de term ‘bijzondere jacht’ daarvoor niet wordt gebruikt zou geen bezwaar mogen zijn. Het concept bijzondere jacht zoals het voorkomt in de uitvoeringsbesluiten lijkt me duidelijk en volledig gevat door de uitgebreide inhoud van art. 33 Jachtdecreet.”

Deze verduidelijking ten spijt dient de Raad van State in de lijn van eerdere adviezen op te merken dat het geen aanbeveling verdient om de basisregeling inzake één van de jachtsoorten in het Vlaamse Gewest, namelijk die met betrekking tot de bijzondere jacht¹, uit te werken in een uitvoeringsbesluit dat is gesteund op het afwijkingsmechanisme van artikel 33 van het Jachtdecreet en zonder dat voor de bijzondere jacht in een aantal basisregels wordt voorzien in het decreet zelf. Dergelijke werkwijze staat op gespannen voet met de verhouding die traditioneel bestaat tussen de decreetgevende en de uitvoerende macht en houdt bovendien het risico in dat een regeling inzake bijzondere jacht tot stand wordt gebracht die restrictief moet worden geïnterpreteerd aangezien zij is geconcipieerd als een afwijking, terwijl zulks niet

¹ Naast de gewone jacht en de bestrijding.

noodzakelijk strookt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp. Door niet te voorzien in basisregels die van toepassing zijn op een belangrijke jachtsoort als de bijzondere jacht ontbeert het Jachtdecreet op dat punt bovendien de transparantie die noodzakelijk is voor een rechtszekere toepassing van de reglementering in kwestie. Om al die redenen verdient het aanbeveling om de ontworpen wijzigingen van het Jachtdecreet te baat te nemen om erin een aantal expliciete en duidelijke basisregels met betrekking tot de bijzondere jacht op te nemen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 4 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2004 en 28 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “minstens vijfjaarlijks” worden opgeheven;

2° er wordt een tweede lid tot en met vijfde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De Vlaamse Regering kan bepalen dat ten aanzien van bepaalde wildsoorten bijzondere jacht kan worden uitgeoefend in de gevallen waarbij dat noodzakelijk is één of meerdere van de volgende gevallen:

- 1° ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren;
- 2° ter voorkoming van belangrijke schade aan andere goederen in eigendom of gebruik;
- 3° ter bescherming van de wilde fauna of flora, of ter instandhouding van de natuurlijke habitats;
- 4° voor de veiligheid van het luchtverkeer.

Ten aanzien van de vogelsoorten vermeld in artikel 3 bestaat de mogelijkheid voor het uitoefenen van bijzondere jacht niet voor het geval vermeld in punt 2° van het tweede lid.

Bijzondere jacht als vermeld in het tweede lid kan worden uitgeoefend als de volgende voorwaarden zijn vervuld:

- 1° er mag geen andere bevredigende oplossing bestaan;
- 2° er mag geen afbreuk worden gedaan aan het streefdoel om de populaties van de soort in kwestie in een gunstige staat van instandhouding te laten voortbestaan.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor het uitoefenen van bijzondere jacht als vermeld in het tweede lid.”

Art. 3. In artikel 6 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het tweede lid wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering kan het uitoefenen van bijzondere jacht in het kader van een door of namens haar goedgekeurd afschotplan toestaan vanaf de officiële zonsopgang tot de officiële zonsopgang of gedurende een deel van die periode.”;

2° in het derde lid wordt het woord "eendesorten" vervangen door het woord "waterwildsoorten".

Art. 4. In artikel 7 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "schriftelijk akkoord van de eigenaar" vervangen door de woorden "schriftelijk bewijs van het jachtrecht";

2° aan het vierde lid wordt de volgende zin toegevoegd:

"De Vlaamse Regering kan in bepaalde omstandigheden eisen dat een schriftelijk bewijs van het jachtrecht wordt voorgelegd bij het neerleggen of het aanpassen van het plan."

Art. 5. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 28 februari 2014, wordt een artikel 7/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 7/1. De Vlaamse Regering kan aan elke houder van het jachtrecht die op welke wijze ook van zijn recht gebruik maakt, opleggen dat hij aan bepaalde administratieve voorwaarden moet voldoen. Die voorwaarden zijn gericht op een beter wildbeheer, op het natuurbehoud en op een verbeterd toezicht."

Art. 6. In artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord "terrein" wordt telkens vervangen door het woord "jachtterrein";

2° het woord "terreinen" wordt telkens vervangen door het woord "jachtterreinen";

3° in paragraaf 1, derde lid, punt 1°, wordt het woord "autoweg" vervangen door het woord "autosnelweg".

Art. 7. In artikel 11, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt tussen de zinsnede "een hoger bod te doen." en de woorden "Het jachtrecht moet worden toegekend" de volgende zin ingevoegd:

"Voor een wildbeheereenheid geldt de voorwaarde dat het domein in kwestie binnen het werkingsgebied van die wildbeheereenheid gelegen moet zijn of aan het werkingsgebied ervan moet grenzen."

Art. 8. Aan artikel 14 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. De Vlaamse Regering legt aan de hoofden van de parketten een informatieplicht op ten aanzien van de ambtenaar, vermeld in paragraaf 1. Het doel van die informatieplicht is om de ambtenaar op de hoogte te brengen van veroordelingen wegens een jachtmisdrijf of wegens een misdrijf waarbij daden van geweld of weerspanningheid zijn gepleegd door personen die een jachtverlof hebben aangevraagd."

Art. 9. Artikel 19 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 19. De Vlaamse Regering treft een regeling voor de middelen die kunnen worden gebruikt bij de uitoefening van de jacht in het volledige grondgebied van het Vlaamse Gewest of in een gedeelte ervan en dit met het oog op het verstandig gebruik van wildsoorten en hun leefgebieden."

Het is verboden om niet door de Vlaamse Regering toegestane middelen voor het doden of vangen van wild te gebruiken.

Het is verboden om niet door de Vlaamse Regering toegestane middelen voor het doden of vangen van wild onder zich te hebben, te vervoeren, te verhandelen, te ruilen of te koop of in ruil aan te bieden.”.

Art. 10. Artikel 20 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 11. Artikel 21 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2004 en 30 april 2009, wordt opgeheven.

Art. 12. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 28 februari 2014, wordt een artikel 25/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 25/1. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor een algemene aanpak van bepaalde wildsoorten die in aanzienlijke delen van het Vlaamse Gewest een bepaalde vorm van schade veroorzaken.”.

Art. 13. In artikel 33 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 23 december 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren of aan andere goederen in eigendom of gebruik.”;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“Ten aanzien van de vogelsoorten, vermeld in artikel 3, zijn de volgende mogelijkheden tot afwijking niet van toepassing:

1° de mogelijkheid, vermeld in het eerste lid, 2°;

2° de mogelijkheid, vermeld in het eerste lid, 7°, voor wat betreft de voorkoming van belangrijke schade aan andere goederen dan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren.”.

Brussel, 3 april 2015.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

BIJLAGE

bij de memorie van toelichting:

Reguleringsimpactanalyse

Reguleringsimpactanalyse voor het decreet houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991

Gebruik de RIA-leidraad en de RIA-checklist om deze RIA in te vullen.

1 Gegevens van het advies

1.1 Gegevens van de regelgeving

nummer taal- en wetgevingstechnisch advies	2014/330
bevoegde minister(s) van de regelgeving	Joke Schauvliege
RIA en JoKER	neen
link naar de regelgevingsagenda	Opgenomen in de regelgevingsagenda

1.2 Gegevens van de aanvrager

e-mailadres	Bert.Verbist@lne.Vlaanderen.be
organisatie	
beleidsdomein	Leefmilieu, natuur en energie
entiteit	ANB

2 Titel en fase

Ontwerp van decreet houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991

3 Samenvatting

Het voorliggende ontwerp van decreet bevat de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991. In het voorliggende voorontwerp van decreet houdende de wijziging van het Jachtdecreet zijn voor drie onderscheiden doelen wijzigingen opgenomen:

1. Het vereenvoudigen van de procedure voor de vaststelling van de data van de opening en de sluiting van de jacht in hoofde van de Vlaamse Regering (artikel 2 van het voorliggend voorontwerp van decreet);

2. het verduidelijken van de rechtsgrond van diverse bepalingen uit de uitvoeringsbesluiten van het Jachtdecreet met het oog op een ondubbelzinnige uitvoering (artikel 4 van het voorliggend voorontwerp van decreet);
3. het voorzien van een rechtsgrond voor diverse bepalingen uit de uitvoeringsbesluiten van het Jachtdecreet voor die aspecten die in de nieuwe uitvoeringsbesluiten zijn overgenomen uit de opgeheven uitvoeringsbesluiten van het Jachtdecreet en waarvoor toen klaarblijkelijk onvoldoende of betwijfelbare rechtsgrond bestond (artikelen 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 en 12 van het voorliggend voorontwerp van decreet).

Dit is uitgewerkt onder de vorm van schrapping, vervanging, integratie en invoeging van de respectievelijke passages.

4 Probleembeschrijving

In de adviezen (53.527/3; 55.490/1; 55.491/1 en 55.492/1) naar aanleiding van de recente besluitvorming over de uitvoeringsbesluiten van het jachtdecreet van 24 juli 1991, heeft de Raad van State er uitdrukkelijk op aangedrongen om zo spoedig mogelijk een initiatief nemen om het Jachtdecreet bij te werken en te actualiseren, in het bijzonder wat betreft het voorzien van een meer solide rechtsgrond voor diverse bepalingen in de uitvoeringsbesluiten in kwestie. Het voorliggende voorontwerp van decreet houdende de wijziging van het Jachtdecreet wil hierop een antwoord bieden.

5 Beleidsdoelstelling

Met dit ontwerp van decreet wil het beleid een antwoord bieden op eerdere adviezen van de Raad van State, met name door het voorzien van een meer solide rechtsgrond voor diverse bepalingen in de uitvoeringsbesluiten van het Jachtdecreet. Op die manier wordt de jachtwetgeving eenvoudiger en eenduidiger, en wordt de rechtszekerheid sterk verbeterd.

6 Opties

6.1 Vijfjaarlijkse vaststelling jachtopeningsbesluit

→ **Nuloptie: voorzetting van een bestaande toestand**

Behoud van de verplichting tot het opmaken van een jachtopeningsbesluit elke vijf jaar.

De Vlaamse Regering wordt gedwongen om elke vijf jaar de jachtopeningstijden voor alle jachtwildsoorten te evalueren en desgevallend bij te sturen.

→ **Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie**

Afschaffing van de verplichting tot het opmaken van een jachtopeningsbesluit elke vijf jaar.

De Vlaamse Regering heeft niet de verplichting om elke vijf jaar een volledig nieuw jachtopeningsbesluit op te maken. Er blijft uiteraard ten allen tijde wel de mogelijkheid om het bestaande besluit te wijzigen en er ontstaat de mogelijkheid om een evaluatie en bijsturing te beperken tot bepaalde specifieke onderdelen van het besluit.

→ **Optie 3: nieuwe beleidsmaatregel(en)**

Een aanpassing van de termijn voor verplichting tot het opmaken van een jachtopeningsbesluit

De verplichting tot het evalueren en bijsturen van het jachtopeningsbesluit blijft bestaan maar de termijn tussen twee opeenvolgende jachtopeningsbesluiten wordt langer of korter.

6.2 Schriftelijk bewijs van jachtrecht

→ Nuloptie: voorzetting van een bestaande toestand

Geen verduidelijking van de rechtsgrond

Er wordt geen degelijke, uitdrukkelijke rechtsgrond voorzien om in bepaalde situaties een schriftelijk bewijs van jachtrecht te moeten voorleggen.

→ Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie

Verduidelijking van de rechtsgrond

Er wordt een duidelijke, uitdrukkelijke rechtsgrond voorzien om in bepaalde situaties een schriftelijk bewijs van jachtrecht te moeten voorleggen.

→ Optie 3: nieuwe beleidsmaatregel(en)

Wijziging van de rechtsgrond

Er wordt een rechtsgrond gecreëerd om voor elke overdracht van jachtrecht een schriftelijk bewijs te moeten voorleggen.

6.3 Administratieve verplichtingen onafhankelijke jachtrechthouder

→ Nuloptie: voorzetting van een bestaande toestand

Geen rechtsgrond voor administratieve verplichtingen voor de onafhankelijke jachtrechthouder

Er is geen wijziging van de decretale bepalingen.

→ Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie

Creatie van een duidelijke rechtsgrond voor administratieve verplichtingen voor de onafhankelijke jachtrechthouder

→ Optie 3: nieuwe beleidsmaatregel(en)

Opheffing van jacht door de onafhankelijke jachtrechthouder

Door jacht enkel nog toe te laten binnen een erkende wildbeheereenheid (hierna: WBE) is een planmatig wildbeheer gegarandeerd. Daardoor zou het niet meer noodzakelijk zijn om voor de daartoe benodigde administratieve verplichtingen een rechtsgrond te voorzien.

6.4 Modaliteiten WBE hoger bod jachtverpachting

→ Nuloptie: voorzetting van een bestaande toestand

Behoud van de 4 verschillende procedures en afwezigheid van beroep tegen weigering van een jachtvergunning.

Voor de verschillende redenen van weigering of intrekking van een jachtverlof of een jachtvergunning zijn verschillende procedures voorzien bij verschillende instanties. Voor de weigering van een jachtvergunning is geen beroepsprocedure voorzien.

→ Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie

Uniforme beroepsprocedure weigering of intrekking van jachtverlof of jachtvergunning

Slechts eenzelfde procedure via het Agentschap voor Natuur en Bos en de arrondissementscommissaris voor alle mogelijke weigeringen of intrekkingen van jachtverloven en jachtvergunningen.

→ **Optie 3: nieuwe beleidsmaatregel(en)**

Enkel invoeren van een beroepsprocedure voor weigering van een jachtvergunning

Enkel voor weigering van een jachtvergunning is geen beroepsprocedure voorzien, terwijl dit toch zou moeten kunnen.

6.5 Informatieverplichting parketten

→ **Nuloptie: voorzetting van een bestaande toestand**

Behoud van de huidige gebrekkige rechtsgrond

→ **Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie**

Voorzien van een duidelijke solide rechtsgrond voor de informatieplicht in hoofde van de parketten

→ **Optie 3: nieuwe beleidsmaatregel(en)**

Niet verplichte informatieoverdracht in hoofde van de parketten

6.6 Rechtsgrond overleg wildsoorten

→ **Nuloptie: voorzetting van een bestaande toestand**

Beperkte rechtsgrond overleg wild zwijn

Het overleg over de aanpak van het wild zwijn zoals uitgewerkt in artikelen 54 en 55 van het Jachtvoorwaardenbesluit van 25 april 2014 wordt geacht een rechtsgrond te hebben in de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse regering vervat in artikel 20 BWHI. De Raad van State stelde hier echter vragen bij in haar advies op het (ontwerp van wat uiteindelijk) het Jachtvoorwaardenbesluit (geworden is).

→ **Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie**

Nieuwe rechtsgrond overleg wild zwijn

→ **Optie 3: nieuwe beleidsmaatregel(en)**

Geen overleg wild zwijn

Het overleg aangaande de aanpak van het wild zwijn in Vlaanderen kan ook op vrijwillige basis gebeuren volgens gelijkaardige modaliteiten als wat momenteel is vastgelegd in artikelen 54 en 55 van het Jachtvoorwaardenbesluit van 25 april 2014, zonder wettelijke verankering.

6.7 Uitbreiding artikel 33 Jachtdecreet.

→ **Nuloptie: voorzetting van een bestaande toestand**

Artikel 33 Jachtdecreet wordt niet uitgebreid met een extra afwijkingsmogelijkheid ter voorkoming van belangrijke schade

In artikel 33 van het decreet worden een aantal redenen opgesomd op basis waarvan kan worden afgeweken van de bepalingen van het decreet. Momenteel ontbreekt daarin een mogelijkheid om af te wijken ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren of aan andere goederen in eigendom of gebruik. Dat is nochtans de grond op basis waarvan in de jachtuitvoeringsbesluiten voorzien wordt in de figuur van 'bijzondere jacht': jacht om bepaalde belangrijke schade te voorkomen. Zonder een aanvulling van artikel 33 blijft de rechtsgrond voor bijzondere jacht gebaseerd op een zeer ruime interpretatie van artikel 4 van het Jachtdecreet, dat de Vlaamse Regering de bevoegdheid geeft om de openingstijden van de jacht vast te stellen, in combinatie met het zeer algemene uitvoeringsartikel 20 van de Bijzondere Wet op de Hervorming van de

Instellingen van 8 augustus 1980. De Raad van State heeft al te kennen gegeven dat dit niet voldoet als rechtsgrond voor de figuur bijzondere jacht.

→ **Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie**

Aanvulling artikel 33 Jachtdecreet

Zoals te lezen onder de nuloptie is de Raad van State van mening dat er een duidelijke rechtsgrond moet worden voorzien voor de figuur van bijzondere jacht met het oog op het voorkomen van belangrijke schade. Dat wordt bewerkstelligd door het uitdrukkelijk invoegen van een afwijkingsmogelijkheid in artikel 33 van het decreet.

7 Analyse van de effecten

Doelgroepen

Jagers **12000**

Wildbeheereenheden (WBE's) **180**

Grondeigenaren

Lokale besturen: steden en gemeenten **308**

Provincies **5**

Openbare instellingen met eigendommen

Parketten

Agentschap voor Natuur en Bos

7.1 Vijfjaarlijkse vaststelling jachtopeningsbesluit

→ **Nuloptie: voorzetting van een bestaande toestand**

Behoud van de verplichting tot het opmaken van een jachtopeningsbesluit elke vijf jaar.

Het evalueren en bijsturen van het jachtopeningsbesluit is telkens een tijdrovend proces dat steevast gepaard gaat met het aan de oppervlakte brengen van de gevoeligheden bij zowel voor- als tegenstanders van de jacht. In de nuloptie is dit een vijfjaarlijkse verplichting. Het is zelfs verplicht in het geval dat de bestaande regeling inzake de openingsdata in de praktijk niet moet worden aangepast doordat daar geen concrete aanleiding voor bestaat. Daardoor kan een gewenste, gedragen regeling op de helling worden gezet door het loutere feit dat men een nieuwe openingsregeling moet opstellen, ook al bestaat daar in de praktijk geen reden toe. Dit leidt steevast tot onrust over dit thema.

De Vlaamse Regering kan daarnaast ook nog steeds, telkens als zij dat opportuun acht, het openingsbesluit wijzigen. Zij doet dit telkens daartoe een concrete aanleiding ontstaat, aan de hand van een nieuw gegeven dat zich voordoet.

→ **Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie**

Afschaffing van de verplichting tot het opmaken van een jachtopeningsbesluit elke vijf jaar.

In deze optie is er niet langer een regelmatige, gedwongen evaluatie en bijsturing. Er bestaat evenwel het risico dat daardoor een ongewenste status quo zou kunnen ontstaan. De Vlaamse Regering kan evenwel ook telkens als zij dat opportuun acht, het openingsbesluit wijzigen wanneer daartoe een concrete aanleiding ontstaat. Doordat er niet telkens een volledig nieuw besluit zou moeten worden vastgesteld zou de Regering zich bij een dergelijk initiatief kunnen beperken tot het aanpassen wat moet aangepast worden, zonder telkens weer alles opnieuw in vraag te moeten stellen bij de opmaak van een volledig nieuw openingsbesluit. Deze regeling zou er derhalve voor zorgen dat geen onrust hoeft te ontstaan wanneer dat niet nodig is.

→ Optie 3: nieuwe beleidsmaatregel(en)

Een aanpassing van de termijn voor verplichting tot het opmaken van een jachtopeningsbesluit

In deze optie blijft er de noodzaak tot een regelmatige, gedwongen evaluatie en bijsturing van het volledige jachtopeningsbesluit naast de mogelijkheid tot ad hoc wijzigingen door de Vlaamse Regering wanneer daartoe een concrete aanleiding ontstaat. Het tijdrovend proces dat gepaard gaat met het aan de oppervlakte brengen van de gevoeligheden bij zowel voor- als tegenstanders van de jacht wordt ofwel vaker ofwel minder vaak op de agenda gezet, los van de eventuele noodzaak daartoe.

7.2 Schriftelijk bewijs van jachtrecht

→ Nuloptie: voorzetting van een bestaande toestand

Geen verduidelijking van de rechtsgrond

De arrondissementcommissaris beoordeelt bij indiening van het jachtplan over de rechtmatigheid van het jachtrecht van de ingekleurde percelen. Daarvoor gaat heeft hij nood aan een bewijs om te vermijden dat eigendommen van burgers of openbare besturen ten onrechte worden ingekleurd. De huidige rechtsgrond waarop de bepalingen in artikel 30 en 31 van het jachtadministratiebesluit van 25 april 2014 gebaseerd zijn, ligt in artikel 7, 4^e lid van het Jachtdecreet. De combinatie met de bepaling in het eerste lid van het voorgenoemde artikel, waarin staat dat voor de uitoefening van het jachtrecht een uitdrukkelijke toestemming rechtsgeldig kan zijn, zorgt voor onduidelijkheid over de waarde van de rechtsgrond. Hubertus Vereniging Vlaanderen heeft daarom een procedure ingeleid bij de Raad van State om de geldigheid van de rechtsgrond aan te kaarten. Indien de Raad oordeelt dat de rechtsgrond onvoldoende zou zijn, betekent dit dat de procedure voor goedkeuring van een jachtplan omwille van onduidelijkheid over de te leveren bewijsvoering in het gedrang komt. Dit is van belang voor de jager, die de voor de uitoefening van zijn jachtrecht voor de correcte jachtplannen moet instaan en voor de burgers of openbare besturen die hun eigendommen al dan niet wensen te laten bejagen.

→ Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie

Verduidelijking van de rechtsgrond

De arrondissementcommissaris beoordeelt bij indiening van het jachtplan over de rechtmatigheid van het jachtrecht van de ingekleurde percelen. Daarvoor gaat heeft hij nood aan een bewijs om te vermijden dat eigendommen van burgers of openbare besturen ten onrechte worden ingekleurd. De voorliggende verduidelijking van de rechtsgrond geeft een meer solide basis voor de bepalingen in artikel 30 en 31 van het jachtadministratiebesluit van 25 april 2014. Deze optie gaat ervan uit dat voor percelen die historisch reeds werden aangeduid in een jachtplan, redelijkerwijs mag verwacht worden dat er de evidentie is van een geldige overeenkomst over het jachtrecht. Enkel percelen waarvoor wijzigingen worden aangegeven moeten aan de bepalingen voldoen zoals beschreven in art 30 en 31 van het jachtadministratiebesluit van 25 april 2014. Dit zorgt ervoor dat de procedure voor goedkeuring van een jachtplan optimaal kan worden uitgevoerd in het belang van de jager, die de voor de uitoefening van zijn jachtrecht voor de correcte jachtplannen moet instaan en voor de burgers of openbare besturen die hun eigendommen al dan niet wensen te laten bejagen. Deze optie zorgt dat de administratieve last beperkt blijft tot de strikt noodzakelijke voor de vrijwaring van de rechten van alle betrokkenen en dat tevens de beheerskosten minimaal blijven.

→ Optie 3: nieuwe beleidsmaatregel(en)

Wijziging van de rechtsgrond

De arrondissementcommissaris beoordeelt bij indiening van het jachtplan over de rechtmatigheid van het jachtrecht van de ingekleurde percelen. Daarvoor gaat heeft hij nood aan een bewijs om te vermijden dat eigendommen van burgers of openbare besturen ten onrechte worden ingekleurd. De artikelen 30 en 31 van het

jachtadministratiebesluit van 25 april 2014 gaan ervan uit dat voor percelen die historisch reeds werden aangeduid in een jachtplan, redelijkerwijs mag verwacht worden dat er de evidentie is van een geldige overeenkomst over het jachtrecht.

Deze optie gaat echter veel verder dan de procedure zoals beschreven in artikelen 30 en 31 van het jachtadministratiebesluit van 25 april 2014. Ze stelt dat jachtrechten enkel mogen worden uitgeoefend wanneer voor elk perceel een schriftelijk bewijs van jachtrecht wordt voorgelegd. Dit zorgt uiteraard dat de bewijsvoering 100% sluitend kan gevoerd worden, wat absolute rechtszekerheid biedt voor de jager en voor de burgers of openbare besturen die hun eigendommen al dan niet wensen te laten bejagen. Het levert echter een enorme administratieve belasting voor alle betrokkenen en al even grote beheerskosten omdat ook voor die percelen waarover nooit twijfel was schriftelijke bewijsvoering moet aangeleverd worden.

7.3 Administratieve verplichtingen onafhankelijke jachtrechthouder

→ **Nuloptie: voorzetting van een bestaande toestand**

Geen rechtsgrond voor administratieve verplichtingen voor de onafhankelijke jachtrechthouder

Planmatig wildbeheer wordt in Vlaanderen nagestreefd door jachtrechthouders zo veel mogelijk te laten samenwerken (erkende wildbeheereenheden) en door het planmatig wildbeheer aan te sturen via een aantal formaliteiten.

Door deze optie is de rechtsgrond voor de administratieve verplichtingen ten opzichte van onafhankelijke jachtrechthouders beperkt. Dit verzwakt enerzijds een ondubbelzinnige uitvoering van de benodigde formaliteiten ten behoeve van een planmatig wildbeheer door de onafhankelijke jachtrechthouders. Anderzijds zouden de erkende wildbeheereenheden daardoor wel aan de administratieve verplichtingen moeten voldoen terwijl de onafhankelijke jachtrechthouders daartoe geen verplichting zouden hebben. Op deze wijze zou de ene pijler van het planmatig wildbeheer de andere pijler onderuit halen.

→ **Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie**

Creatie van een duidelijke rechtsgrond voor administratieve verplichtingen voor de onafhankelijke jachtrechthouder

Door een voldoende rechtsgrond te creëren om onafhankelijke jachtrechthouders op eenzelfde manier aan de formaliteiten voor het planmatig wildbeheer te laten voldoen kan een planmatig wildbeheer uniform worden uitgevoerd door erkende WBE's en onafhankelijke jachtrechthouders.

→ **Optie 3: nieuwe beleidsmaatregel(en)**

Opheffing van jacht door de onafhankelijke jachtrechthouder

Door jacht enkel nog toe te laten binnen een erkende WBE is een planmatig wildbeheer gegarandeerd. Een erkende wildbeheereenheid is tot op heden echter een vrijwillig samenwerkingsverband tussen jachtrechthouders met planmatig wildbeheer als één van de kerndoelstellingen. Dit biedt kansen doordat gelijkgezinden zich kunnen verenigen. Anderzijds is de consequentie dat bepaalde jachtrechthouders op geografische redenen of om persoonlijke redenen niet kunnen toetreden tot een WBE. Dit beperkt deze jachtrechthouders momenteel al in hun mogelijkheden.

Deze optie zou dan het uitoefenen van het jachtrecht voor deze personen volledig blokkeren.

7.4 Modaliteiten WBE hoger bod jachtverpachting

→ **Nuloptie: voorzetting van een bestaande toestand**

Geen beperkingen

De nuloptie is in deze niet gewenst. Het is immers een toestand die ontstaan is door de rationele benadering van de integratie van de jachtwetgeving ten gevolge van het niet gelijktijdig aanpassen van het jachtdecreet en haar uitvoeringsbesluiten.

→ **Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie**

Beperking recht van hoger bod ten aanzien van de wildbeheereenheden bij een aanbesteding van het jachtrecht: enkel voor terreinen in of naast WBEwerkingsgebied

Deze optie is een herneming van de procedure die vroeger opgenomen was in de uitvoeringsbesluiten. Omdat die bepaling geen rechtsgrond had werd beslist ze niet te weerhouden in de uitvoeringsbesluiten, maar om ze zo spoedig mogelijk in het decreet te integreren. De keuze voor de beperking tot domeinen die gelegen zijn in of naast het werkingsgebied is ingegeven vanuit de filosofie van een planmatig wildbeheer. Het zorgt er voor dat het jachtrecht kan terechtkomen bij een wildbeheereenheid die zeer goed vertrouwd is met de lokale situatie op het vlak van jacht en wildbeheer en dat het wildbeheer van de openbare domeinen in principe gemakkelijk worden ingeschoven in de jacht en het beheer dat de wildbeheereenheid al voert op haar terreinen.

→ **Optie 3: nieuwe beleidsmaatregel(en)**

Beperking recht van hoger bod ten aanzien van de wildbeheereenheden bij een aanbesteding van het jachtrecht: enkel voor terreinen in en binnen een straal van x kilometer rondom het WBEwerkingsgebied

In deze optie is het zo dat het jachtrecht kan terechtkomen bij een wildbeheereenheid die zeer goed vertrouwd is met de lokale situatie op het vlak van jacht en wildbeheer en dat het wildbeheer van de openbare domeinen in principe gemakkelijk worden ingeschoven in de jacht en het beheer dat de wildbeheereenheid al voert op haar terreinen. Onder deze optie is er echter de mogelijkheid dat het domein in kwestie gelegen is binnen het werkingsgebied van een andere WBE. Op die manier worden potentieel meerdere wildbeheereenheden tegen elkaar uitgespeeld zonder dat dit voordelen heeft ten aanzien van een planmatig wildbeheer, terwijl in die filosofie de WBE bij wiens WBE-werkingsgebied het domein dichtst aansluit meest aanspraak maakt op het domein.

7.5 Informatieverplichting parketten

→ **Nuloptie: voorzetting van een bestaande toestand**

Behoud van de huidige gebrekkige rechtsgrond

Door de huidige gebrekkige rechtsgrond te behouden zou de informatieplicht die aan de parketten wordt opgelegd in het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014 op juridisch losse schroeven komen te staan, doordat er telkens het parket informatie zou overmaken over veroordelingen wegens een jachtmisdrijf of wegens een misdrijf waarbij daden van geweld of weerspanningheid zijn gepleegd, een onwettigheidsrisico zou ontstaan. Voor de parketten zelf zou dit in de praktijk geen verschil maken want de verplichting bestaat nu al (en al lang) op niveau van een uitvoeringsbesluit). In de praktijk zijn er totnu toe geen problemen geweest dat deze opdracht problematisch is voor de parketten.

→ **Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie**

Voorzien van een duidelijke solide rechtsgrond voor de informatieplicht in hoofde van de parketten

Door een duidelijke rechtsgrond te creëren voor de Vlaamse Regering om een informatieplicht inzake veroordelingen wegens een jachtmisdrijf of wegens een misdrijf waarbij daden van geweld of weerspanningheid zijn gepleegd op te leggen aan de parketten wordt die manier van werken juridische geconsolideerd. Op die manier kan volwaardig worden gegarandeerd dat personen die een dergelijk misdrijf hebben gepleegd niet de mogelijkheid krijgen om in het kader van het uitoefenen van de jacht op legale wijze met een vuurwapen om te gaan, en dit met het oog op de openbare veiligheid. Voor de parketten zelf zou dit in de praktijk geen verschil maken want de verplichting bestaat nu al (en al lang) op niveau van een uitvoeringsbesluit). In de praktijk zijn er totnu toe geen problemen geweest dat deze opdracht problematisch is voor de parketten.

→ **Optie 3: nieuwe beleidsmaatregel(en)**

Niet verplichte informatieoverdracht in hoofde van de parketten

De parketten zouden louter verzocht kunnen worden om informatie over veroordelingen wegens een jachtmisdrijf of wegens een misdrijf waarbij daden van geweld of weerspanningheid zijn gepleegd over te maken, zonder dat daarvoor een regelmatige verplichting wordt opgelegd. Op die manier zou men te zeer afhangen van de mogelijkheid of wens tot medewerking van de verschillende parketten. Dat kan aanleiding geven tot een verschillende mate van doorgave van de informatie tussen verschillende parketten, met als gevolg een verschillende behandeling van personen die de betrokken veroordelingen hebben opgelopen.

7.6 Rechtsgrond overleg wildsoorten

→ **Nuloptie: voorzetting van een bestaande toestand**

Beperkte rechtsgrond overleg wild zwijn

Het behoud van een dergelijke gecontesteerde rechtsgrond zou voor onzekerheid zorgen doordat handelingen een risico van onwettigheid kennen.

→ **Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie**

Nieuwe rechtsgrond overleg wild zwijn

Door het creëren van een volwaardige, duidelijke rechtsgrond voor de bestaande artikelen 54 en 55 van het Jachtvoorwaardenbesluit van 25 april 2014 kan het bedoelde overleg ondubbelzinnig en zonder risico op onwettigheid uitgevoerd worden.

→ **Optie 3: nieuwe beleidsmaatregel(en)**

Geen wettelijk geregeld overleg wild zwijn

Zonder wettelijk bepaalde sturing, waarbij met name ook bepaald is dat een aantal lokale stakeholders zeker en vast mee betrokken moeten worden bij het overleg, zou een overleg omtrent de aanpak van wilde zwijnen, dat dan op vrijwillige basis zou gevoerd worden, vrijwel zeker niet hetzelfde resultaat hebben als een overleg dat wel op een wettelijke regeling en sturing is gebaseerd.

7.7 Uitbreiding artikel 33 Jachtdecreet.

→ **Nuloptie: voorzetting van een bestaande toestand**

Artikel 33 Jachtdecreet wordt niet uitgebreid met een extra afwijkingmogelijkheid ter voorkoming van belangrijke schade

Een wankelende rechtsgrond zou betekenen dat de figuur van bijzondere jacht onder druk zou blijven staan, zoals dat nu het geval is telkens de Vlaamse Regering in de betrokken uitvoeringsbesluiten iets wijzigt in verband met deze figuur. De gebrekkige rechtsgrond vormt daarbij telkens een gemakkelijk mikpunt. Daaruit volgt dat personen die van deze rechtsfiguur gebruik maken, grondeigenaars en jagers, het risico lopen onwettige handelingen te (laten) stellen.

→ **Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie**

Aanvulling artikel 33 Jachtdecreet

Door een degelijke rechtsgrond te voorzien voor de figuur 'bijzondere jacht' zou deze figuur eindelijk een solide vergrendeling in de jachtwetgeving krijgen, wat de rechtszekerheid van de figuur en alle handelingen die in conform deze figuur gesteld worden sterk ten goede zou komen.

8 Vergelijking van de opties

8.1 Vijfjaarlijkse vaststelling jachtopeningsbesluit

→ Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie

Afschaffing van de verplichting tot het opmaken van een jachtopeningsbesluit elke vijf jaar.

De afschaffing van de vijfjaarlijkse verplichting om het jachtopeningsbesluit te evalueren en bij te sturen zorgt ervoor dat geen onrust hoeft te ontstaan wanneer dat niet nodig is. Daarnaast blijft zeer duidelijk de optie bestaan dat de Vlaamse Regering, telkens als zij dat opportuun acht, een initiatief kan nemen om het openingsbesluit te wijzigen. Er mag worden van uit gegaan dat daartoe telkens druk zal ontstaan wanneer er zich een concrete aanleiding voordoet. Daardoor mag er ook van uit gegaan worden dat zich geen ongewenste status quo installeert. Doordat er niet meer telkens een volledig nieuw besluit zou moeten worden vastgesteld zou de Regering zich bij een dergelijk initiatief kunnen beperken tot het aanpassen wat moet aangepast worden, zonder telkens weer alles opnieuw in vraag te moeten stellen bij de opmaak van een volledig nieuw openingsbesluit. Dit geeft voor alle partijen meer rust en het zorgt dat de beheerskosten beperkt blijven.

Een verkorting van de termijn gecombineerd met een steeds aanwezige mogelijkheid tot gerichte herziening zou sowieso een verhoging van de druk en onrust genereren ook al zou er geen noodzaak toe zijn.

Een verlenging van de termijn onderhoudt eveneens de vastgelegde verplichte herziening ongeacht de noodzaak daartoe. De mogelijkheid tot de gerichte herziening krijgt daardoor een groter belang waardoor het formalistische karakter van de periodieke herziening groter wordt en het nut nog sterker in vraag kan gesteld worden.

8.2 Schriftelijk bewijs van jachtrecht

→ Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie

Verduidelijking van de rechtsgrond

Deze optie combineert een minimale administratieve last en minimale beheerskosten met een voldoende solide rechtsgrond om de procedure voor goedkeuring van een jachtplan optimaal uit te voeren. Het betekent dat er de duidelijkheid is dat de jager in een specifiek aantal gevallen een schriftelijk bewijs van jachtrecht moet kunnen voorleggen en in de andere gevallen niet. Voor deze optie rijst, in tegenstelling tot voor optie 3, de vraag of de rechten van burgers of openbare besturen die hun eigendommen al dan niet wensen te laten bejagen niet geschaad wordt. De bestaande bepalingen stellen echter al dat in geval van betwisting enkel een schriftelijk bewijs geldig is. Daardoor kunnen voor de percelen waarvoor conform optie 2 in eerste instantie geen schriftelijk bewijs gevraagd is, alsnog schriftelijke bewijzen gevraagd worden, indien een betrokken partij (de eigenaar of zijn rechthebbende) daarom vraagt. Deze werkwijze is ad hoc voor specifieke probleemsituaties en vermijdt een algemene administratieve belasting en algemene beheerskosten.

8.3 Administratieve verplichtingen onafhankelijke jachtrechthouder

→ Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie

Creatie van een duidelijke rechtsgrond voor administratieve verplichtingen voor de onafhankelijke jachtrechthouder

Door deze optie wordt een voldoende rechtsgrond gecreëerd om onafhankelijke jachtrechthouders op eenzelfde manier aan de formaliteiten voor het planmatig wildbeheer te laten voldoen als de erkende WBE's. Op die manier

kan het planmatig wildbeheer gebiedsdekkend en uniform uitgevoerd worden door erkende WBE's en onafhankelijke jachtrechthouders. Dit is conform de basisfilosofie van planmatig wildbeheer. Daardoor wordt ook geen van de partijen gediscrimineerd. Het is immers niet de bedoeling dat de onafhankelijke jachtrechthouders inzake planmatig wildbeheer meer vrijheden krijgen dan erkende WBE's, maar het is evenmin de bedoeling dat hun mogelijkheden tot het uitoefenen van het jachtrecht volledig zouden verdwijnen door enkel nog jacht toe te laten in een erkende WBE, zoals voorgesteld in optie 3.

8.4 Modaliteiten WBE hoger bod jachtverpachting

Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie

Beperking recht van hoger bod ten aanzien van de wildbeheereenheden bij een aanbesteding van het jachtrecht: enkel voor terreinen in of naast WBEwerkingsgebied

Het geniet de voorkeur dat het jachtrecht op terreinen bij een aangrenzende WBE terecht kunnen komen, om reden dat die WBE zeer goed vertrouwd is met de lokale situatie op het vlak van jacht en wildbeheer en dat het wildbeheer van de openbare domeinen in principe gemakkelijk worden ingeschoven in de jacht en het beheer dat de wildbeheereenheid al voert op haar terreinen. Dat is minder evident of zelfs zeer moeilijk voor niet-aangrenzende over overlappende WBE's. Nog los van het feit dat dit beter is voor het voeren van een goed wildbeheer is er nog het risico op conflicten wanneer een andere, niet-aangrenzende WBE het jachtrecht op dergelijke terreinen zou verwerven. De territorialiteit tussen WBE's is immers vrij groot. Bovendien zou dit ook versnippering tussen WBE-werkingsgebieden in de hand werken, terwijl het idee achter WBE's net is dat er zo veel mogelijk samenwerking en zo min mogelijk versnippering is.

8.5 Informatieverplichting parketten

Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie

Voorzien van een duidelijke solide rechtsgrond voor de informatieplicht in hoofde van de parketten

Om de openbare veiligheid te kunnen garanderen is het van belang dat parketten op regelmatige basis kunnen verplicht worden om informatie over jacht- of geweldsmisdrijven regelmatig over te maken aan de overheid die instaat voor het verlenen van jachtverloven, om op die manier te verhinderen dat personen veroordeeld voor dergelijke misdrijven geen jachtverlof kunnen krijgen. Een situatie waarbij een parket daartoe niet verplicht zou zijn, of waarbij de verplichting gebaseerd is op een twijfelachtige rechtsgrond zou dit in het gedrang brengen, met potentieel negatieve gevolgen voor de openbare veiligheid.

8.6 Rechtsgrond overleg wildsoorten

Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie

Nieuwe rechtsgrond overleg wild zwijn

Ook hier geldt dat een rechtsgrond die de wettelijke basis garandeert voor een degelijke overleg de voorkeur geniet boven een onzekere rechtsbasis en boven vrijwillige niet-verplichte samenwerking om tot overleg te komen. Het is van belang dat een grondig overleg kan worden gevoerd, met alle stakeholders om de schadeproblematiek door wilde zwijnen aan te pakken. Het is immers eigen aan die schadeproblematiek dat zij zich afspeelt op een grote ruimtelijke schaal en dat zij een aanpak vereist die zowel omvangrijk als goed gecoördineerd moet zijn. Een aanpak die daar niet aan voldoet dreigt het probleem niet of onvoldoende te helpen oplossen.

8.7 Uitbreiding artikel 33 Jachtdecreet

→ Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie

Aanvulling artikel 33 Jachtdecreet

De keuze voor de optie garandeert dat er een degelijke rechtszekere rechtsbasis ontstaat voor de figuur 'bijzondere jacht' en voor alle personen die van deze figuur gebruik maken.

9 Uitvoering

De in het ontwerpdecreet voorziene wijzigingen aan het Jachtdecreet vereisen geen nieuwe nadere uitvoeringsbepalingen. De uitvoering van de gewijzigde bepalingen is al geregeld in het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014 en het Jachtvoorwaardenbesluit van 25 april 2014, en die besluiten hoeven niet te worden aangepast naar aanleiding van de decretale wijzigingen.

Zoals reeds vermeld in de onderdelen 3.2 en 3.3 van deze RIA bestaat het voorwerp van het ontwerpdecreet hoofdzakelijk uit het verduidelijken van de rechtsgrond van diverse al bestaande bepalingen uit de uitvoeringsbesluiten van het Jachtdecreet met het oog op een ondubbelzinnige uitvoering en uit het voorzien van een rechtsgrond voor diverse bestaande bepalingen uit de uitvoeringsbesluiten.

Het ontwerpdecreet leidt niet tot extra uitgaven en heeft bijgevolg geen financiële weerslag. Er zal gewerkt worden binnen de beschikbare begrotingskredieten.

10 Administratieve lasten

De inhoud van het ontwerpdecreet heeft op zichzelf geen gevolgen voor de administratieve lasten. Zoals reeds weergegeven in onderdeel 3 beoogt het ontwerpdecreet immers slechts het doorvoeren van een enkele technische aanpassing en daarnaast met name het verbeteren van de rechtsgrond voor een aantal al bestaande uitvoeringsbepalingen in besluiten van de Vlaamse Regering. Bepaalde van die uitvoeringsbepalingen zorgen op zichzelf wel voor administratieve lasten, maar die lasten bestaan nu al en worden niet gewijzigd door dit ontwerpdecreet. De meting van die lasten is al gebeurd in de aanloop naar de vaststelling van die uitvoeringsbesluiten. Om die reden zijn we van oordeel dat een specifieke lastenmeting voor dit ontwerpdecreet niet aan de orde is.

11 Handhaving

Krachtens artikel 37 van het jachtdecreet wordt dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan gehandhaafd door het milieuhandhavingsdecreet (titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid).

Op grond van het milieuhandhavingsdecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan zijn, behalve de reguliere politiediensten, ook de natuurinspecteurs en de boswachters van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) bevoegd om toezicht uit te oefenen op de naleving van de jachtregelgeving.

De natuurinspecteurs bezitten niet enkel de hoedanigheid van toezichthouder maar ook die van officier van gerechtelijke politie. Zij mogen, met het oog op de uitoefening van hun toezichtsoverdracht, elke plaats vrij betreden (met uitzondering van bewoonde lokalen waarvoor een voorafgaande machtiging van de politierechter vereist is).

De handhavingstaken worden uitgevoerd conform het handavingsplan van het ANB.

De sancties op schendingen van de jachtregelgeving staan vermeld in de artikel 16.6.1 en volgende van het milieuhandavingsdecreet; schendingen worden bestraft met geldboetes van min. 600 euro tot max. 1.500.000 euro.

Als een procureur beslist om een proces-verbaal niet verder te behandelen, kan hij het dossier bezorgen aan de afdeling Milieuhandhaving, Milieuschade en Crisisbeheer van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie, met het oog op de oplegging van een bestuurlijke geldboete. Een bestuurlijke geldboete bedraagt, net als bij een strafrechtelijke boete, max. 1.500.000 euro.

12 Evaluatie

Er is geen specifieke evaluatie van de wijzigingsbepalingen voorzien. De werkbaarheid ervan zal in de praktijk moeten blijken, en indien daaruit blijkt dat bijstelling nodig is zal gepaste actie worden ondernomen.

13 Consultatie

Over de inhoud van dit ontwerpdecreet heeft geen specifieke consultatie met doelgroepen plaats gehad. Conform titel XI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid worden voorontwerpen van decreet sowieso voorgelegd aan de Mineraad, de strategische adviesraad voor het milieubeleid. In die adviesraad zijn alle relevante belangengroepen, in het bijzonder inzake de jacht en het jachtbeleid, vertegenwoordigd. Het advies dat de raad over dit ontwerpdecreet zal geven zal worden beschouwd als de consultatie terzake. Deze zienswijze wordt mede ondersteund door het gegeven dat het om technische wijzigingen gaat, voornamelijk inzake het bijstellen van de vereiste rechtsgronden, die geen inhoudelijke impact hebben op de jachtregelgeving en hoe die het gedrag van belanghebbende doelgroepen beïnvloed.

Het overgrote deel van door dit ontwerpdecreet voorziene wijzigingen, in het bijzonder degene die betrekking hebben op het bijstellen van rechtsgronden, komen overigens voort uit de adviezen die de Raad van State, Afdeling Wetgeving, gaf in de aanloop naar de vaststelling van het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014 en het Jachtvoorwaardenbesluit van 25 april 2014 (adviezen 55.491/1 en 55.492/1 van 31 maart 2014). De inhoud van dit decreet moet dan ook beschouwd worden als het gevolg van consultatie van de Raad van State ten tijde van de opmaak van die beide uitvoeringsbesluiten.

14 Contactinformatie

Bert Verbist
Beleidsmedewerker Wildbeleid
Vlaamse Overheid
Agentschap voor Natuur en Bos
Cel gebiedsgericht- en soortenbeleid
Koning Albert II-laan 20 bus 8, 1000 Brussel
België
Telefoon: 02/553.71.82
E-mail: bert.verbist@lne.vlaanderen.be